

DZIEDZICTWO PODLASIA

ŚWIĘTA GÓRA GRABARKA

HISTORIA SANKTUARIUM

ORAZ

TEKST ŚWIĘTEJ LITURGII
SPRAWOWANEJ W DZIEŃ ŚWIĘTA
PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO

Fundacja
Hagia Marina

Redakcja i opracowanie: Patryk Panasiuk

Skład: Łukasz Kononiuk

Druk: JOTPEG s.c. Marcin Wierciński, Łukasz Mazur

www.jotpeg.pl, kontakt@jotpeg.pl

Tekst tłumaczenia Świętej Liturgii jako całość nie jest oficjalnym tekstem Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego i został opracowany na podstawie już dostępnych oraz prywatnych tłumaczeń.

**Realizacja projektu: Fundacja Hagia Marina, KRS: 0000726821,
NIP: 5223120488**

Fundacja
Hagia Marina

**Dofinansowano ze środków Urzędu Marszałkowskiego
Województwa Podlaskiego**

Podlaskie

Droży Państwo!

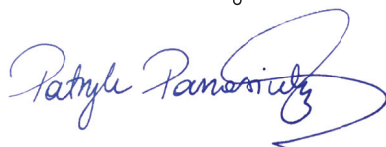
Z radością oddajemy w Wasze ręce niniejszą publikację o najważniejszym sanktuarium polskiego Prawosławia- Świętej Górze Grabarce. Duchowość tego miejsca od dziesiątek lat przyciąga pielgrzymów z Polski i całego świata. Otaczające nas krzyże tętnią modlitwami, przypominając nam o ofiarności i poświęceniu wielu pokoleń pielgrzymujących tutaj Chrześcijan.

Prawosławie jest nieodłącznym elementem Rzeczypospolitej Polskiej, a swoje historyczne początki bierze w misji Świętych Braci Cyryla i Metodego. To właśnie greccy misjonarze, wystani w IX w. przez Cesarza Bizancjum, głosili Ewangelię, która dotarła aż na tereny Małopolski i Śląska. Duch wschodniego Chrześcijaństwa był obecny już w czasie początków formowania się polskiej państwowości, a wyjątkowość misji Świętych Braci polegała na ewangelizacji w języku zrozumiałym dla powierzonej im owczarni.

W 2019 roku obchodzimy ważne dla naszej Społeczności rocznice- 1150. rocznicę śmierci Św. Równego Apostołów Cyryla, 100. rocznicę odzyskania niepodległości przez Białystok oraz 80. rocznicę wybuchu II Wojny Światowej. Podczas uroczystej Świętej Liturgii w dzień Przemienienia Pańskiego na Świętej Górze Grabarce, między tysiącami krzyży, wspominamy w modlitwie wszystkich tych, którzy podczas okrucieństw II Wojny Światowej oddali swoje życie za Cerkiew i naszą Ojczyznę. Dziękujemy Bogu za niepodległość Białegostoku, który jest „centrum Prawosławia” w Polsce. Dziękujemy również za mądrość i wiarę wszystkich naszych Przodków, którym często przyszło żyć w trudnych dla Podlasia i naszej Ojczyzny czasach.

Dzięki Bożemu błogostawieństwu i wsparciu dobrych ludzi oddajemy w Wasze ręce również tekst uroczystej Świętej Liturgii sprawowanej w dzień święta Przemienienia Pańskiego. Do liturgicznego cerkiewnostowiańskiego tekstu opracowaliśmy komentarze i tłumaczenie na język polski. Mamy nadzieję, że będzie to użyteczna pamiątka z tegorocznych uroczystości na Świętej Górze.

Z serdecznymi pozdrowieniami,
w imieniu Fundacji Hagia Marina
Patrik Panasiuk

**Z błogosławieństwa Jego Eminencji,
Wielce Błogosławionego SAWY,
Metropolity Warszawskiego i całej Polski**

Podziękowania
Jego Ekszelencji
Najprzewielebniejszemu PAWŁOWI (Tokajukowi),
Biskupowi Hajnowskiemu
oraz
Panu Stanisławowi Derehajło,
Wicemarszałkowi Województwa Podlaskiego
za patronat i pomoc w wydaniu niniejszej publikacji.

HISTORIA ŚWIĘTEJ GÓRY GRABARKI

Najstarsza historia Świętej Góry nie jest znana. Historycy wiążą ją z kultem ikony Spasa (Zbawiciela). Powszechnie znana cudotwórcza ikona Zbawiciela znajdowała się w pobliskim Mielniku. W Latopisie Ipatiewskim można przeczytać, że w 1260r. modlił się przed nią książę halicki Daniel. W XIII w. słynąca cudami ikona prawdopodobnie w obliczu grożącego niebezpieczeństwa (najazdy tatarskie) została wywieziona i ukryta w pobliskich lasach. Dalsze losy ikony nie są znane. Być może znajdowała się na terenie dzisiejszej Grabarki, a może tylko w jej pobliżu. Kult Spasa trwa jednak do dziś, a ludzie udając się na święto Przemienienia mówią: „jedziemy na Spasa”.

1710 r. Epidemia cholery i cudowne uzdrowienie na Świętej Górze Grabarce

XVIII. stulecie było dla Rzeczpospolitej czasem wyniszczających wojen ciągnących się już od połowy XVII wieku, od powstania Bohdana Chmielnic-

kiego. Wrogie armie niejednokrotnie przemierzały Podlasie. Rabunki, porwania, samosądy, agresja i nienawiść były zjawiskiem powszechnym i niemal codziennym. Wraz z oddziałami żołnierzy nawiedziła tereny Podlasia klęska: fala morowego powietrza - efekt wojennych póżóg, głodu i wycieńczenia. Dotarła do wsi i miast położonych w sąsiedztwie Świętej Góry Grabarki- do Siemiatycz, Mielnika, Drohiczyzna. Szczególnie obfite żniwo zebrała ona w okolicach Siemiatycz. Epidemia dotknęła tysiące mieszkańców. Wiele wsi całkowicie wyludniło się, a kto miał siłę, uciekał z zagrożonych terenów. Prawdopodobnie była to epidemia cholery. Dziesiątki nie pochowanych ciał leżały na ulicach- nie było komu oddać ich ziemi. Wtedy pewnemu starcowi z siemiatyckiej parafii zostało objawione we śnie, że ludzie mogą uchronić się przed epidemią tylko w jednym miejscu, na wzniesieniu położonym na uroczysku Suminszczyzna, które z czasem od nazwy pobliskiej wsi, zaczęto nazywać Grabarką. Na święte miejsce lu-

dzie mieli podążać z krzyżem i modlitwą. Ci, którzy uwierzyli i zdolni tu dotrzeć, zostali uratowani. Z zapisków kroniki parafii siemiatyckiej i kroniki klasztornej dowiadujemy się, że na Świętej Górze zgromadziło się wówczas 10 tys. wiernych.

Pierwsza kaplica

W podziękę Bogu za cud wzniesiono na Świętej Górze pierwszą drewnianą kapliczkę p.w. Przemienienia Pańskiego. Nie wiadomo, kto był jej głównym budowniczym. Kronika klasztorna podaje, że zezwolenie na użycie do budowy drzewa z okolicznych lasów oraz inne wydatki pokrył właściciel miejscowych dóbr siemiatyckich. Nieznany jest również wygląd zewnętrzny cerkwi. Prawdopodobnie była ona typu „kletskiego” – izbowego. Zewnętrzną bryłą przypominała powiększoną izbę domu chłopskiego, do której od wschodu dostawiony był czworokątny ołtarz, a od zachodu – przedsionek. Mogły być, choć niekoniecznie, dostawione do tego aneksy – ponomarki i ryznicy. Całość przykryta była dwuspadowym dachem, który mógł być uwieńczony krzyżem (najprawdopodobniej bez kopuły).

Za tak prostą formą świątyni przemawiają okoliczności, w jakich ją wznoszono (wyludnienie i ogólna bieda po przejściu zarazy). W niektórych opracowaniach spotykamy się z twierdzeniem, że na Grabarkę przeniesiono starą cerkiew z parafii w Mielniku

Pod koniec 1710 r., bądź też w pierwszej połowie 1711 r., na Grabarce istnieje już świątynia Przemienienia Pańskiego. Kultuwa je ona pradawny kult Chrystusa Zbawiciela rozwijający się na tym miejscu od pradawnych czasów, a wzmocniony cudem zbawienia od epidemii w 1710 r. Początkowo nie planowano organizować tu parafii bądź klasztoru, a wybudowano jedynie świątynię – wotum wdzięczności.

Święta Góra w XVIII i XIX w.

W 1866 r. Kwiercetus w artykule: „Grabarka” zamieszczonym w Grodzieńskich Wiadomościach Eparchialnych opisu święto Przemienienia:

W dzień Przemienienia spływa kilka tysięcy osłabionych, cierpiących, chorych i zdrowych, nie tylko prawosławnych, również katolików i wielu (kto przybywa z prawdziwą wiarą) zostaje uzdrowionych. Jest

to miejsce Święte. (...) Tysiące wiernych wokół świątyni, ale bez szumu, krzyku (...) Prawie niemożliwe staje się przedostanie do wnętrza cerkwi. Lepiej przyjść wcześniej, by zająć miejsce.

Pod koniec XIX w. cerkwi zaczęła zagrażać ruina, dlatego poczynawszy od 1884 r. poddana została gruntownym remontom. Właściwie na miejscu starej kaplicy stanęła nowa cerkiew Przemienienia: zbudowano nowe ściany, sufit, podłogę, fundamenty, dach i ikonostas, poszerzono cerkiew. Remont zakończył się w 1895 r. Kaplica nie była już tak prosta i skromna jak na początku stulecia. Posiadała mocny dach, pobielone ściany, siedem okien, a na wieży zawisły dwa dzwony. Świadczy to o wzroście znaczenia świętego miejsca i coraz częściej sprawowanych tu nabożeństwach.

Najprawdopodobniej w tym samym okresie obok cerkwi Przemienienia Pańskiego, z południowo-zachodniej strony, wybudowano niedużą stróżówkę.

Nazwa: Święta Góra Grabarka

Święta Góra staje się coraz bardziej znana, a pielgrzymi przybywają coraz liczniej.

Z biegiem lat wzrasta liczba krzyży wokół cerkwi Przemienienia. Stopniowo miejsce to zaczyna przybierać nazwę Grabarki. Wcześniej występowało ono pod wieloma nazwami, m.in. Moszczona – od pobliskiej rzeczki Moszczony, zasilanej przez wody strumyczka wypływającego z cudownego źródła, która od północy opływa Świętą Górę. Rzeczka dała też nazwę dwóm okolicznym wsiom – Moszczonie Pańskiej i Moszczonie Królewskiej. Grabarka wcześniej zwana była też Sumińszczyzną – od dawnego uroczyska, na miejscu którego wzniesiona została najbliższej położona wieś Szumitówka (wcześniej Sumitówka). Święte miejsce niejednokrotnie zwane też było uroczyskiem Trościaniec – od nazwy strumyka płynącego u stóp wzgórza (to w jego wodzie mieli obmyć się pielgrzymi w 1710 r.). Folwark Grabarka położony był aż o dwa kilometry od wzgórza, jednak ta właśnie nazwa przyjęła się ostatecznie dla Świętej Góry. Może to oznaczać, że mieszkańcy folwarku otoczyli świątynię szczególną opieką. Stawa miejsca wychodzi daleko poza granice diecezji grodzieńskiej, do której wraz z Siemiatyczami należała Grabarka.

1910 r. Próba utworzenia samodzielnej parafii, rocznica cudu.

W 1910 r. (ukaz eparchii grodzieńskiej nr 10759 i kronika klasztorna) do władz kościelnych wpłynęła prośba mieszkańców wsi Sycze, Pawłowicze, Oksiutycze, Wakutowicze, Grabarka, Szumitówka, Homonty, Szerszenie, Kudelicze, Wataki i uroczyska Sokóle w sprawie zorganizowania na Świętej Górze niezależnej parafii. Grodzieński Konsystorz Duchowny zgodził się zaaprobować prośbę, pod warunkiem, że zainteresowani podejmą się budowy na własny koszt zabudowań parafialnych i zorganizują dla utrzymania duchownego 33 dziesięciny ziemi ornej. Miejscowa ludność nie była w stanie sprostać takim wymogom. Aby jednak nie pozbawić zupełnie wiernych możliwości modlitwy w świętym miejscu przykazano duchowieństwu z Siemiatycz, Mielnika i Żerczyc częściej odprawiać na Świętej Górze nabożeństwa. Musiano zdawać sobie sprawę, że usamodzielnienie się Grabarki jest jedynie kwestią czasu. Liczba odwiedzających to miejsce pielgrzymów stale wzrastała.

W 1912 r. został wybrany

samodzielny starosta Dymitr Kuźmiuk, a Grodzieński Konsystorz Duchowny wydał cerkwi na okres trzech lat niezależną księgę finansową. Mimo filialnego charakteru Grabarka była więc połowicznie samodzielną parafią.

W dzień Przemienienia Pańskiego w 1910 r. w obecności 10 tysięcy wiernych świętowano dwusetną rocznicę grabarskiego cudu. Z tej okazji nad źródłem wybudowano okrągłe zadaszanie (wiątę), a mieszkańcy Siemiatycz podarowali świątyni 8-pudowy dzwon.

Okres wojenny

Zawierucha wojenna lat 1914-1918 wprowadziła na Podlasiu poważną destabilizację. Przemarsze wojsk, ewakuacja duchowieństwa i wiernych Kościoła prawosławnego, niejednokrotnie przymusowa wraz z wycofującymi się wojskami rosyjskimi, paraliżowały duchowe życie regionu. Po I wojnie światowej wiele wsi i miasteczek wyludniło się. Nawet w Siemiatyczach przez pewien czas nie było prawosławnego duchownego, nie było więc osoby prawnie upoważnionej do zarządzania kościelnym majątkiem. Stwarzało to dla Grabar-

ki poważne zagrożenie, mimo że w czasie wojny nie ucierpiła i nie była zdewastowana. Cerkiew jednak, choć bez stałej opieki duchownego, służyła jako świątynia cmentarna. Na grabarskim cmentarzu grzebano miejscową ludność i służyła panichidy. Grabarka przetrwała, choć Św. Liturgie, wobec poważnych problemów w samych Siemiatyczach, odbywały się tylko kilka razy do roku.

W miarę możliwości dbano o miejscową świątynię, przeprowadzono niezbędne prace remontowe, tak że przez cały okres międzywojenny utrzymana ona była w dobrym stanie. W tym czasie dokonano renowacji konstrukcji dachu. Wykorzystano w tym celu nawet drewno z okolicznych krzyży wotywnych nie likwidując wcześniej umieszczonych na nich napisów – najmłodsze datowane są na lata 1904-1911. Renowacja dachu musiała być przeprowadzona zaraz po wojnie, w latach dwudziestych, kiedy drewno krzyży było jeszcze w dobrym stanie.

Podczas II wojny światowej świątynia praktycznie nie ucierpiła. Nie dochodziło tu bowiem do większych batalii ani przemarszów dużych oddziałów zbrojnych. Nie zdarzały

się bombardowania. W obawie przed wojną ludzie na miejscowym cmentarzu ukryli największy dzwon. W czasie sowieckiej okupacji (1939-1941) wobec zmian administracyjno-kościelnych sanktuarium przeszło spod jurysdykcji Siemiatycz do Mielnika.

1947r. Powstanie klasztoru

Kościół Prawosławny w Polsce po wojnie

Pierwsze powojenne lata w Polsce były bardzo trudne. Kraj był zniszczony i w wielu regionach w znacznym stopniu wyludniony. W lasach grasowały niedobitki armii niemieckich i różnego rodzaju bandy. Wsie cierpiały nędzę.

Wycofujący się hitlerowcy wysadzili m.in. główną świątynię Klasztoru Zwiastowania Najświętszej Marii Panny w Supraślu, podczas bombardowania sponęta parafialna cerkiew i zabudowania w Żerczycach. Obok szkód i strat materialnych dotkliwie były również braki kadrowe. W czasie okupacji i kilka lat po wojnie nie działały prawosławne szkoły teologiczne. Budynek internatu Studium Teologii Prawosławnej Uniwersytetu Warszawskiego, zajęty

na początku lat czterdziestych przez gestapo, po wojnie przejęto na skarb państwa. Wielu duchownych zginęło w czasie kampanii wrześniowej. Inni zasiliли szeregi partyzantki i polskich armii organizowanych w ZSRR. Ich mogiły w naszych lasach i na cmentarzach pod Lenino i Monte Cassino do dziś zdobią prawosławne krzyże. Niektórzy przeżyli, lecz wskutek zmiany granicy państwowej znaleźli się na obczyźnie. Bardzo rzadko udawało się im szybko powrócić do kraju, a wielu nigdy nie powróciło do Polski. Wobec tak poważnego uszczuplenia liczby księży wiele parafii nie posiadało proboszczów.

Zgodnie z postanowieniami układów pokojowych wschodnia granica kraju została znacząco przesunięta na zachód. Dotychczasowe rdzenne diecezje Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego na Litwie, Białorusi i Ukrainie nagle znalazły się poza granicami Polski. Kościół Prawosławny stracił większość swych diecezji i wiernych. Liczba wyznawców zmalała z ponad 4,5 milionów do 350 tys. Z pięciu przedwojennych diecezji w 1946 r. w granicach państwa pozostały jedynie diecezja warszawska i część grodzieńskiej. Ilość parafii

spadła z 1947 do 169 (223 świątynie). Starożytne klasztory w Poczajowie, Krzemieńcu, Wilnie, Dubnie, Grodnie, Żyrowicach znalazły się w granicach ZSRR, a co za tym idzie – w jurysdykcji Patriarchatu Moskiewskiego. Na terytorium Polski pozostał jedynie Męski Klasztor pw. św. Onufrego w Jabłecznej.

Powstanie klasztoru

Przed wojną na terenie Polski działało pięć żeńskich zgromadzeń z ponad 70 zakonnicami. W okresie zawieruchy wojennej część z nich opuściła granice kraju. Pozostałe w wyniku powojennych zmian politycznych znalazły się na terytorium ZSRR gdzie czekał je smutny los, bowiem wszystkie klasztory zostały wkrótce zamknięte. Kilka siostr pozostało jednak w Polsce lub też powróciło do niej w pierwszych tygodniach po wyzwoleniu. Nie miały swego domu zakonnego, więc skupiły się w Łodzi, gdzie tymczasowo rezydowały władze kościelne. Opiekę nad nimi roztoczyła i duchowe przewodnictwo przejęła siostra Maria (Komstadius). Gdy tylko uformował się Konsystorz Kościoła, mniszki zwróciły się do niego z prośbą o pomoc w zorganizowaniu nowego

żeńskiego klasztoru. Ostatecznie dekretem z 25.11.1947 r. właśnie na Świętej Górze Grabarce zostaje założony pierwszy po wojnie prawosławny żeński klasztor Św. Marty i Marii. Decyzją władz kościelnych ihumenią (przełożoną) nowego klasztoru została siostra Maria (Komstadius). Wraz z nią pod koniec 1947 r. na Grabarkę przybyły dwie siostry: 77-letnia Julianna Lentjajewa i 52-letnia Teodozja Siergijewska. Od tej pory historia Świętej Góry nierozłącznie wiąże się z życiem i dziejami sióstr.

Samodzielna parafia

W 1949 r. powołano samodzielną przymonasterską parafię. Obejmowała ona okoliczne wsie: Grabarkę, Oksiutycze, Szumitówkę, Pawłowicze, Homoty, Szerszenie i Hałasówkę. Pierwszym proboszczem został o. Euzebiusz Izmajłow, mnich przybyły z monasteru w Jabłecznej.

1950 r. Początek budowy cerkwi „Wszystkich Strapionych Radość”.

Na Świętej Górze siostry przybywając w 1947 r. tylko drewnianą cerkiew Przemie-

nienia z pobliskim cmentarzem i nieogrzewaną stróżówką, która zaczęła pełnić rolę ich domu. Zimą nocowały na cerkiewnej dzwonnicy, a w szczególnie mroźnych okresach szukały schronienia u pobliskich mieszkańców. W 1950 r. rozpoczęto budowę nowej, ogrzewanej cerkwi wraz z przylegającymi do niej celami dla sióstr.

1956 r. Zakończenie budowy i wyświęcenie cerkwi.

6.11.1956 r. Jego Eminencja Metropolita Makary wyświęcił nową cerkiew ku czci ikony Bogurodzicy Wszystkich Strapionych Radość (Wsiech Skorbiaszczych Radost’).

1963 r. Prace ikonograficzne w cerkwi Przemienienia Pańskiego.

W 1963 r. zakończyły się rozpoczęte w 1961 r. prace restauracyjno-ikonograficzne w cerkwi Przemienienia. Nad polichromią w leciwej świątyni przez prawie trzy lata pod kierunkiem profesora krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych Adama Stalony-Dobrzańskiego pracował Jerzy Nowosielski i Bolesław Oleszko. Profesor Dobrzański o znaczeniu wykonanych pre-

sków pisał: ... aby wyobrażenia postaci świętych i teksty święte wzmacniały i uzbrajały każdego na każdą chwilę i krok, kiedy wracać będzie z Grabarki do swoich trudów i codziennych trosk (cyt. za A. Radziukiewicz).

1977 r. Początek budowy nowego domu zakonnego.

W związku z narastającymi problemami bytowymi i mieszkalnymi, podjęto decyzję o rozbudowie klasztoru. Po przystąpieniu do prac przygotowawczych, zakupiono 1,5 ha ziemi bezpośrednio przylegającej do klasztoru. Władze zezwoliły tylko na parterowy budynek z poddaszem. Dzięki staraniom przełożonej klasztoru ihumenii Barbary budowę rozpoczęto w 1977 r., a całkowicie ukończono po czterech latach.

Już w 1978 r., kiedy częściowo ukończono prace adaptacyjne, zakwaterowano w nim pierwsze siostry. Budynek różnił się od dotychczasowych budowli. Był dużo większy i murowany, posiadał kanalizację i centralne ogrzewanie. Obok cel, mieściła się w nim cerkiew refektarzowa ku czci Zaśnięcia Bogurodzicy, kancelaria przełożonej, kuchnia i łazienki.

1980 r. Pierwsza Paschalna Pielgrzymka Młodzieży.

W dniach 9- 11 maja 1980 r. z błogostawieństwa metropolity Bazylego odbyła się pierwsza Paschalna Pielgrzymka młodzieży na Świętej Górze Grabarce. Spotkanie, w którym wzięło udział ok. 70 młodych osób, rozpoczęło się wieczornym nabożeństwem, po którym przywitano wszystkich uczestników. Ważnym punktem spotkania był program teologiczny. Znaczącą rolę w życiu młodych ludzi odegrała w tym okresie ówczesna przełożona klasztoru ih. Barbara, której serce było szczególnie przychylnie i otwarte dla młodych ludzi.

Podczas tego spotkania narodziła się idea powołania Bractwa Młodzieży Prawosławnej, które przejęło na siebie obowiązek organizowania pielgrzymek i kreowania religijnej działalności młodzieży prawosławnej. Pierwszym przewodniczącym BMP został Eugeniusz Czykwin.

1990 r. Pożar cerkwi Przemienienia Pańskiego.

Noc z 12 na 13 lipca 1990 r. zapisała się w sercach pra-

wostawnych wiernych jako smutna i tragiczna data: brutalnie podpalona drewniana, ponad stuletnia cerkiew Przemienienia Pańskiego spłonęła doszczętnie. Siostry napisały w klasztornej kronice: Nasza uświęcona prawie codzienną Eucharystią i wysłuchująca modlitw wielu pokoleń cerkiewka już nie stoi na wzgórzu. Została złożona niczym ofiara całopalna przed Tronem Bożym...

Jeszcze w tym samym roku podczas święta Przemienienia 19 sierpnia wbudowano kamień węgielny pod budowę nowej świątyni.

1998 r. Wyświęcenie nowej cerkwi Przemienienia Pańskiego.

17 maja 1998 r. J. E. Metropolita Warszawski i całej Polski Sawa wyświęcił odbudowaną cerkiew Przemienienia. Nowa cerkiew wyglądem nawiązuje do świątyni spalonej. Jest już jednak murowana i przestronniejsza, freski zostały w większości wykonane przez Jarostawa Wiszenko z Mielnika, a ikony w ikonostasie napisane przez państwa Pieczonko z Warszawy. Rzeźbą w drewnie i miedzi upiększył cerkiew Wiaczestaw Szum.

1999 r. Początek budowy muru wokół Świętej Góry.

Budowa muru rozpoczęła się właściwie w 1998 r., kiedy po wyświęceniu cerkwi Przemienienia metr. Sawa zwrócił się do wiernych z prośbą, aby tak jak niosą krzyże na święto Przemienienia, nieśli ze sobą kamienie, które będą chronić święte i cenne dla nas miejsce. Symboliczne kamienie nieśli pielgrzymi, przywozili wierni, pomagali przedsiębiorcy. Mur długości 800m i kamienne schody prowadzące od źródłka do cerkwi Przemienienia ukończone zostały w 2001 r.

2000 r. Uroczystości z okazji 2000 lat chrześcijaństwa. Przybycie kopii cudotwórczej lwierskiej Ikony Bogurodzicy.

W święto Przemienienia Pańskiego w 2000r na Świętej Górze Grabarce odbyły się główne uroczystości związane z wielkim jubileuszem chrześcijaństwa. 18 sierpnia (w dzień przed Świętem Przemienienia) przybyła na Górę kopia cudotwórczej lwierskiej Ikony Bogurodzicy napisana w monasterze św. Mikołaja Burazery na Świętej Górze

Atos. Od tej pory Bogurodzica w Jej lwierskiej ikonie nieustannie przebywa i w szczególny sposób otacza opieką Świętą Górę Grabarkę.

21.06.2003 r. Położenie kamienia węgielnego pod budowę nowego Domu Gościnnego.

W 2003r przed siostrami i wszystkimi wiernymi Prawosławnej Cerkwi w Polsce stanęło nowe, trudne i kosztowne zadanie: z błogostawieństwa J. E. Metropolity Warszawskiego i całej Polski Sawy rozpoczęto budowę domu gościnne-

go- miejsca, w którym będzie można przyjąć tak licznie przybywających na Świętą Górę gości i pielgrzymów.

19.08.2010 r. Wyświęcenie Domu Gościnnego.

Po uroczystej głównej Świętej Liturgii podczas Święta Przemienienia Jego Świątobliwość Patriarcha Konstantynopola Bartolomeusz I w obecności J. E. Metropolity Warszawskiego i całej Polski Sawy i innych biskupów dokonał poświęcenia Domu Gościnnego.

BOSKA I ŚWIĘTA LITURGIA OJCA NASZEGO

ŚWIĘTEGO JANA CHRYZOSTOMA,

ARCYBISKUPA KONSTANTYNOPOLA,

W ŚWIĘTY DZIEŃ

PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO

6/19 SIERPNI

LITURGIA SŁOWA

MODLITWY PRZED OŁTARZEM

*Po skończeniu czytania godzin Diakoni, Kapłani
i Biskupi wychodzą z prezbiterium na środek świątyni.
Zwierzchnik Kościoła- Metropolita wznosi ręce
i wygłasza modlitwy:*

STOIMY

Metropolita: Caru niebiesnyj, Utieszycielu, Dusze istiny, Iże wiezdie syj i wsia ispołniajaj, Sokrowiszczie błahich i żyzni Podatielu, priidi i wsielisia w ny i oczisti ny ot wsiakija skwierny i spasi, Błaże, duszy nasza.

M: Sława w wysznich Bohu, i na ziemi mir, w czietowiecech błahowolenije.

Metropolita: Królu Niebos, Pocieszycielu, Duchu prawdy, któryś wszędzie jest i wszystko napelniasz, Skarbnico dóbr i życia Dawco, przyjdź i zamieszkaż w nas, i oczyść nas od wszelkiej nieczystości i zbaw, o Dobry, dusze nasze.

M: Chwata na wysokościach Bogu, a na ziemi pokój ludziom dobrej woli.

M: Hospodi, ustnie moi
otwierzeszy, i usta moja woz-
wiestiat chwału Twoju.

M: Panie, usta moje otwórz,
a usta moje będą wieścić chwa-
tę Twoją.

*Następuje dialog między Metropolitą a pierwszym z Diakonów
(najstarszym rangą). Diakon pochyla przed Metropolitą głowę
i trzymając trzema palcami prawej ręki orarion, mówi:*

Diakon: Wremia sotworiti
Hospodiewi, Błazenniejszyj
Władyko błagostowi.

Diakon: Czas rozpocząć służbę
Panu, Wielce Błogostawiony
Władyko pobłogostaw.

M: Błahostowien Boh nasz
wsiehda, nynie i prisno i wo
wieki wiekow.

M: Błogostawiony Bóg nasz
w każdym czasie, teraz i zawsze,
i na wieki wieków.

D: Amiń. Pomolisia o mnie,
władyko swiatyj.

D: Amen. Pomódl się za mnie,
Władyko Święty.

M: Da isprawit Hospod' stopy
Twoja.

M: Niech Pan kieruje krokami
Twoimi.

D: Pomiani mia, Władyko
Swiatyj.

D: Wspomnij mnie, Władyko
Święty.

Metropolita błogostawi Diakona prawą ręką.

M: Da pomianiet tia Hospod'
Boh wo Carstwii Swojem, wsie-
hda, nynie i prisno i wo wieki
wiekow.

M: Niech wspomni cię Pan Bóg
w Królestwie Swoim w każdym
czasie, teraz i zawsze, i na wieki
wieków.

D: Amiń.

D: Amen.

*Diakon całuje rękę Metropolity, w tym czasie Metropolita błogostawi
również pierwszemu z Kapłanów (najstarszemu rangą).*

*Kapłan z Diakonem kłaniają się Metropolicie i udają się do Ołtarza
północnymi Drzwiami. Kłaniają się Ołtarzowi całując go, po czym
Diakon wychodzi przed Święte Wrota i znowu kłania się trzy razy.
Rozpoczyna się Święta Liturgia.*

DOKSOLOGIA WSTĘPNA

STOIMY

D: Błahostowi, Błazenniejszyj Władyko!

D: Pobłogostaw, Wielce Błogostawiony Władyko!

Kapłan Księgą Ewangelii czyni znak krzyża nad Ołtarzem:

Kapłan: Błahostowieno Carstwo Ojca i Syna i Świataho Ducha nynie i prisno i wo wieki wieków.

Kapłan: Błogostawione Królestwo Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Chór: Amień.

Chór: Amen.

WIELKA EKTENIA

STOIMY

*Na każde wezwanie Diakona chór odpowiada:
„Hospodi pomiluj”/ Panie, zmiłuj się”*

D: Mirom Hospodu pomolimsia.

D: W pokoju do Pana módlmy się.

O swyszniem mire i spasienu dusz naszych, Hospodu pomolimsia.

O pokój z wysokości i zbawienie dusz naszych, do Pana módlmy się.

O mire wsieho mira, błahostojanii swiatych Bożych cerkwiej i o sojedinieniu wsiech, Hospodu pomolimsia.

O pokój całego świata, stałość świętych Bożych Kościołów i zjednoczenie wszystkich, do Pana módlmy się.

O swiatem chramie siem i s wieroju, błahohowieniem i strachom Bożym wchodiaszczich w oń, Hospodu pomolimsia.

Za tę świątynię i za tych, którzy z wiarą, pobożnością i bojaźnią Bożą wchodzą do niej, do Pana módlmy się.

O Hospodinie i otce naszym

Za Wielce Błogostawionego

Błazenniejszem Mitropolitie **Sawwie**, i o Hospodinie (tu są wymieniani kolejni biskupi współcelebrujący), cziestniem preswiterstwie, wo Christie dijakonstwie, o wsiem pricztie i ludiech, Hospodu pomolimsia.

○ bohochranimiej stranie naszej, predierzaszczich wlastiech naszych i woinstwie jeja, Hospodu pomolimsia.

○ swiatiej obitielei siej, wsiakom hradie, stranie i wieroju żywuszczich w nich, Hospodu pomolimsia.

○ błahorastworeonii wozduchow, izobilii płodow ziemnych i wremieniach mirnych, Hospodu pomolimsia.

○ pławajuszczich, putieszestwujuszczich, nieduhujuszczich, stražduszczich, pleniennych i o spasienii ich, Hospodu pomolimsia.

○ izbawitisia nam ot wsia-kija skorbi, hniewa i nuždy, Hospodu pomolimsia.

Zastupi, spasi, pomituj i sochrani nas, Boże, Twojeju błahodatiju.

Preswiatuju, preczistuju, pre-błahostowiennuju, sławnuju Władyczicu naszū Bohorodicu i prsnodiewu Mariju, so wsiemi

Metropolitę naszego, **Sawę**, i biskupa (tu są wymieniani kolejni biskupi współcelebrujący), za czcigodne kaptaństwo, w Chrystusie diakoństwo, za całe duchowieństwo i lud, do Pana módlmy się.

○ zachowanie w opiece Bożej naszej ojczyzny, za jej władze i wojsko, do Pana módlmy się.

Za klasztor ten, za wszystkie miasta i krainy, i za wszystkich wiernych żyjących w nich, do Pana módlmy się.

○ dobrą pogodę, obfitość pło-nów ziemi i czasy spokojne, do Pana módlmy się.

Za żeglujących, podróżujących, chorych, cierpiących, uwięzionych oraz o ich wybawienie, do Pana módlmy się.

○ wybawienie nas z wszelkiego utrapienia, gniewu i niebezpieczeństwa, do Pana módlmy się.

Wspomóż, zbaw, zmituj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Najświętszą, przeczystą, błogostawioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodzicę i zawsze Dziewicę Marię

światymi pomianuwsze sami siebie, i druh druha i wies' żywot nasz Christu Bohu predadim.

Ch: Ciebie, Hospodi.

K: Jako podobajet Ciebie wsia kaja stawa, cziest' i pokłonienje, Otcu i Synu i Światomu Duchu, nynie i prisno i wo wieki wieków.

Ch: Amiń.

ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Ch: Tobie, o Panie.

K: Albowiem Tobie przynależy wszelka chwata, cześć i pokłon, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Ch: Amen.

PIERWSZA ANTYFONA

SIEDZIMY

Chór śpiewa Pierwszą Antyfonę, której treść zależy od dnia i okresu liturgicznego. Podczas święta Przemienienia Pańskiego śpiewana jest świąteczna Antyfona, a w jej czasie Metropolita czyta Modlitwę Pierwszej Antyfony.

Ch: Woskliknitie Hospodiewi wsia ziemia, pojtie że Imieni Jeho, daditie stawu chwale Jeho:

Ch: Zakrzyknij Panu cała ziemia, śpiewajcie imieniu Jego, oddajcie cześć chwale Jego.

(chór odpowiada na każdy werset)

Molitwami Bohorodicy, Spasie, spasi nas!

Przez modlitwy Bogurodzicy, Zbawco, zbaw nas!

Ch: Hłas hroma Twojeho w koljesi, oświetisza mołnija Twoja wsielennuju, podwizesia i trepietna byst' ziemia:

Ch: Głos gromu Twego w kręgu niebios, błyskawice Twoje oświeciły ziemię, poruszyła się i zadrżała ziemia.

Wo ispowiedanije i w wielelep-
tu obleksja jesi, odiejajsia swie-
tom jako ryzoju:

Sława Otcu i Synu i Swiatomu
Duchu: I nynie i prisno, i wo wie-
ki wiekow. Amiń.

*Po Pierwszej Antyfonie Diakon powraca przed Święte Wrota
i wygłasza Małą Ektenię.*

D: Paki i paki mirom Hospodu
pomolimsia.

Ch: Hospodi pomituj.

D: Zastupi, spasi, pomituj
i sochrani nas, Boże, Twojeju
błahodatiju.

Ch: Hospodi pomituj

D: Preswiatuju, preczistuju, pre-
błahostowiennuju, sławnuju
Władyczicu nasz Bohorodicu
i prisdiewu Mariju, so wsiemi
swiatymi pomianuwsze sami
siebie, i druh druha wies' żywot
nasz Christu Bohu predadim.

Ch: Tiebie, Hospodi.

K: Jako Twoja dierzawa i Twoje
jest' carstwo i siła i sława Otcu
i Synu i Swiatago Ducha, nynie
i prisno i wo wieki wiekow.

Ch: Amiń.

Boże mój, jesteś bardzo wywyż-
szony, w majestat i wspaniałość
przyoblekłeś się, odziewasz się
światłem jak szatą.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świę-
temu Duchowi, teraz i zawsze,
i na wieki wieków. Amen.

D: Jeszcze i jeszcze, w pokoju
do Pana módlmy się.

Ch: Panie zmituj się.

D: Wspomóż, zbaw, zmituj się
i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Ch: Panie zmituj się.

D: Najświętszą, przeczystą,
błogostawioną, pełną chwa-
ły Władczynię naszą Boguro-
dzicę i zawsze Dziewicę Marię
ze wszystkimi świętymi wspo-
mniawszy, sami siebie, wszyscy
siebie nawzajem i całe życie na-
sze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Ch: Tobie, o Panie.

K: Albowiem Twoje jest pano-
wanie, i Twoje jest Królestwo
i moc, i chwała, Ojca i Syna,
i Świętego Ducha, teraz i za-
wsze, i na wieki wieków.

Ch: Amen.

DRUGA ANTYFONA

SIEDZIMY

Chór śpiewa Drugą Antyfonę, której treść zależy od dnia i okresu liturgicznego. Podczas święta Przemienienia Pańskiego śpiewana jest świąteczna Antyfona, a w jej czasie Metropolita czyta Modlitwę Drugiej Antyfony.

Ch: Hory Sijonskija, rebra sie-wierowa, hrad Cara Wielkaho:

Ch: Góry syjońskie, grzbiet pół-nocny, miasto wielkiego Króla.

(chór odpowiada na każdy werset)

Spasi ny, Synie Bożij, preobraz-i-wyjsia na Hore, pojuszczija Ti: Allituja!

Zbaw nas, Synu Boży, który przemieniłeś się na Górze, śpie-wających Tobie: Alleluja!

Ch: I wwiecie ja w horu swiaty-ni swojeja, horu siju, już stjaża Diesnica Jeho:

Horu Sijoniju, już wozlubi, i soz-da jako jednorodha swiatiliszcze swoje:

Ch: I wprowadził ich na górę świętości swojej, na tę górę, któ-rą nabyła prawica Jego. Górę Syjon, którą umiłował. Zbudo-wał świątynię swą jak jedno-rozców.

Sława Otcu i Synu i Swiatomu Duchu: I nynie i prisno, i wo wie-ki wieków. Amień.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świę-temu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Następnie Chór śpiewa hymn „Jednorodzony Synu”:

Jednorodnyj Synie i Słowie Bo-żyj, Biessmiertien syj, i izwo-liwyj spasienija naszego radi wopłotitisia ot swiatyja Boho-rodicy i Prsnodiewy Marii, nie-pretożno woczietowieczyjsia,

Jednorodzony Synu i Słowo Boga, Ty, Nieśmiertelny, ze-chciałeś dla naszego zbawie-nia przyjąć ciało od Przenaj-świętszej Bogurodzicy i zawsze Dziewicy Marii, i stałeś się czło-

raspnyjsia że, Christie Boże, smiertiju smiert' poprawyjj, jedin Syj Swiatyja Troicy, sprostawlamyjj Otcu i Swiatomu Duchu, spasi nas.

wiekim bez żadnej zmiany, Ty, Chryste Boże, ukrzyżowany, śmiercią śmierć zniszczyłeś, Tyś jeden ze Świętej Trójcy, wychwalany na równi z Ojcem i Świętym Duchem, zbaw nas.

Po Drugiej Antyfonie i hymnie „Jednorodzony Synu” Diakon powraca przed Święte Wrota i ponownie wygłasza Małą Ektenię.

D: Paki i paki mirom Hospodu pomolimsia.

Ch: Hospodi pomituj.

D: Zastupi, spasi, pomituj i sochrani nas, Boże, Twojeju błahodatiju.

Ch: Hospodi pomituj

D: Preswiatuju, preczistuju, pre-błahostowiennuju, stawnuju Władyczicu naszu Bohorodicu i prisdodiewu Mariju, so wsiemi swiatymi pomianuwsze sami siebie, i druh druha wies' żywot nasz Christu Bohu predadim.

Ch: Ciebie, Hospodi.

K: Jako błąh i Czietowieko-lubiec Boh jesi, i Ciebie stawu wozsyłajem, Otcu i Synu i Swiatomu Duchu, nynie i prisno i wo wieki wiekow.

Ch: Amień.

D: Jeszcze i jeszcze, w pokoju do Pana módlmy się.

Ch: Panie zmituj się.

D: Wspomóż, zbaw, zmituj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Ch: Panie zmituj się.

D: Najświętszą, przeczystą, błogostawioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodzicę i zawsze Dziewicę Marię ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Ch: Tobie, o Panie.

K: Albowiem jesteś Bogiem Dobrym, Przyjacielem człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Ch: Amen.

TRZECIA ANTYFONA

SIEDZIMY

Chór śpiewa Trzecią Antyfonę, której treść stanowi zazwyczaj Dziewięć Błogosławieństw. Podczas święta Przemienienia Pańskiego w jej miejsce czytane są przez Lektora wersety Psalmów, na zmianę ze śpiewem Troparionu Święta. W jej czasie Metropolita czyta Modlitwę Trzeciej Antyfony.

Lektor: Nadziejuszczijsja na Hospoda, jako Hora Sijon, nie podwiżitsja wo wiek:

Ch: Preobrazitsia jesi na Hore Chrystie Boże, pokazawjy uczennikom Twoim stawu Twoju jakoże możachu: da wozsija-jet i nam, hresznym, swiet Twój prisnosuszcznyj, modlitwami Bohorodicy, Swietodawcze, stawa Ciebie.

L: Hory okrest Jeho i Hospod' okrest ludiej swoich ot nynie i do wieka:

Hospodi, kto obitajet w żyłiszczy twojem? Ili kto wsielitsja w wo Swiatuju Horu Twoju?

Kto wzydiet na Horu Hospodniu? Ili kto staniet na mieście swiatem Jeho?

Lektor: Ufający Panu są jak góra Syjon, nie zachwieją się na wieki:

Ch: Przemieniłeś się na górze, Chryste Boże, objawiając uczniom Twoim chwałę Twoją na ile mogli pojąć. Niechaj więc i nam grzesznym zajaśnieje wieczna Światłość Twoja, modlitwami Bogurodzicy, Dawco Światłości, chwała Tobie!

L: Góry wokół niej i Pan wokół ludu swego, odtąd i na wieki.

Panie, kto zamieszka w przybytku Twoim? Kto zamieszka na świętej górze Twojej?

Kto wstąpi na górę Pańską lub kto stanie na świętym miejscu Jego?

MAŁE WEJŚCIE (WEJŚCIE Z EWANGELIĄ)

STOIMY

W tym czasie Kapłani i Diakoni robią trzy pokłony przed Ołtarzem. Kapłan podaje Księgę Ewangelii Diakonowi i poprzedzani przez ministrantów niosących świece obchodzą Ołtarz od prawej strony i wychodzą procesyjnie z prezbiterium. Diakon podaje Metropolicie Księgę Ewangelii do ucałowania, staje na środku i, gdy chór skończy śpiewać, unosi Ewangeliarz i robi nim znak krzyża wygłaszając donośnym głosem:

D: Premudrost', prostil' Hospodi, posli swiet' Tvoj, i istinu Tvoju, ta mia nastawista, i wwiedosta mia w Horu Swiatuju Tvoju:

D: Oto mądrość! Powstańcie! Panie, ześlij światłość Twoją i prawdę Twoją, niech one mną kierują i zaprowadzą mnie na górę świętą Twoją.

Wszyscy zebrani Biskupi, Kapłani, Diakoni i Ministranci śpiewają pieśń Małego Wejścia:

Priiditie, poklonimsia i pripadziem ko Christu. Spasi ny, Synie Bożyj, preobraziwyjsia na Hore pojuszczija Ti: allitua.

Przyjdźcie, pokłońmy się i przypadnijmy do Chrystusa. Zbaw nas, Synu Boży, Któryś przemienił się na Górze, śpiewających Tobie: Alleluja!

Chór odpowiada:

Ch: Spasi ny, Synie Bożyj, preobraziwyjsia na Hore pojuszczija Ti: allitua.

Ch: Zbaw nas, Synu Boży, Któryś przemienił się na Górze, śpiewających Tobie: Alleluja!

Duchowieństwo śpiewa ponownie:

Spasi ny, Synie Bożyj, preobraziwyjsia na Hore pojuszczija Ti: allitua.

Zbaw nas, Synu Boży, Któryś przemienił się na Górze, śpiewających Tobie: Alleluja!

STOIMY

Metropolita, okadza naokoło święty ołtarz oraz całe prezbiterium, trzymając w lewej ręce pastorał (żezł). Wychodzi także przez świętą bramę i okadza ikonę Władcy Chrystusa oraz Najświętszej Bogurodzicy, a także lud i wraca do świętego prezbiterium, i okadza stojąc przed świętym ołtarzem. Chór śpiewa w tym czasie w języku greckim cesarski „Ispolarion”.

Ch: Is polla eti, Despota! (3x)

Ch: Długich lat, Władko! (3x)

SIEDZIMY

Chór śpiewa Troparion Święta Przemienienia Pańskiego:

Preobrazitsia jesi na Hore Chry-
stie Boże, pokazawij uczen-
nikom Twoim stawu Twoju ja-
koże możachu: da wozsijajet
i nam, hresznym, swiet Twój pri-
snosuszcznyj, modlitwami Bo-
horodicy, Swietodawcze, stawa
Tiebie.

Przemieniłeś się na górze, Chry-
ste Boże, objawiając uczniom
Twoim chwałę Twoją na ile mo-
gli pojąć. Niechaj więc i nam
grzesznym zajaśnieje wieczna
Światłość Twoja, modlitwami
Bogurodzicy, Dawco Światłości,
chwała Tobie!

CZYTANIE WIELKIEGO DYPTYKU

SIEDZIMY

*Po Troparionie Diakon staje przed świętą bramą i zaczyna czytać Dyptyk-
imiona wszystkich zwierzchników lokalnych Kościołów Prawosławnych
na świecie. Diakonowi odpowiada Duchowieństwo, a następnie Chór.*

*Podczas wyczytywania imienia Zwierzchnika Polskiego Autokefalicznego
Kościoła Prawosławnego,*

***Jego Eminencji Wielce Błogosławionego SAWY, Metropolity
Warszawskiego i całej Polski, Duchowieństwo i Chór śpiewają wolniej,
a w tym czasie Metropolita błogosławi zebranych.***

1. Swiatiejszego WARFO-
ŁOMIEJA, Archiepiskopa
Konstantinopola i Wsie-
lenskaho Patriarcha na

1. Wielce Świętobliwego
BARTŁOMIEJA, Arcybi-
skupa Konstantynopola
i Patriarchę Ekumenicz-

mnoha leta!

2. Błazenniejszego FIEODORA, Papu i Patriarcha Aleksandrijskaho i wsieja Afriki na mnoha leta!
3. Błazenniejszego IOANNA, Patriarcha Wielikija Antiochii i wsieho Wostoka na mnoha leta!
4. Błazenniejszego FIEOFIŁA, Patriarcha Swiatoho Ćrada Ijerusalima i wsieja Paliestiny na mnoha leta!
5. Swiatiejszego KIRYŁA, Patriarcha Moskowskaho i wsieja Rusii na mnoha leta!
6. Swiatiejszego ILIJU, Katolikosa- Patriarcha wsieja Ćruziji na mnoha leta!
7. Swiatiejszego IRINIEJA, Patriarcha Serbskaho na mnoha leta!
8. Błazenniejszego DANIŁA, Patriarcha wsieja Rumynii na mnoha leta!
9. Swiatiejszego NIEOFITA, Patriarcha wsieja Botharii na mnoha leta!

nego na długie lata!

2. Wielce Błogostawionego TEODORA, Papieža i Patriarchę Aleksandrijskiego i całego Afryki na długie lata!
3. Wielce Błogostawionego JANA, Patriarchę Wielkiej Antiochii i całego Wschodu na długie lata!
4. Wielce Błogostawionego TEOFILA, Patriarchę Świętego Miasta Jerozolimy i całej Palestyny na długie lata!
5. Świętobliwego CYRYLA, Patriarchę Moskiewskiego i całej Rusi na długie lata!
6. Świętobliwego ELIASZA, Katolikosa- Patriarchę całej Ćruzji na długie lata!
7. Świętobliwego IRENEUSZA, Patriarchę Serbskiego na długie lata!
8. Wielce Błogostawionego DANIELA, Patriarchę całej Rumunii na długie lata!
9. Świętobliwego NEOFITA, Patriarchę całej Bułgarii na długie lata!

10. Błazenniejszego CHRY-
ZOSTOMA, Archiepisko-
pa Nowoj Justiniany
i wsieho Kipra na mnoha
leta!

11. Błazenniejszego IJERO-
NIMA, Archiepiskopa
Afinskaho i wsieja Ellady
na mnoha leta!

10. Wielce Błogostawionego
CHRYZOSTOMA, Arcy-
biskupa Nowej Justy-
niany i całego Cypru na
długie lata!

11. Wielce Błogostawionego
HIERONIMA, Arcybisku-
pa Aten i całej Grecji na
długie lata!

STOIMY

12. Błazenniejszego
SAWWU, Mitropolita
Warszawskaho i wsieja
Polszy na mnoha leta!

12. Wielce Błogostawione-
go SAWE, Mitropolitę
Warszawskiego i całej
Polski na długie lata!

SIEDZIMY

13. Błazenniejszego ANA-
STASJA, Archiepiskopa
Tiranskaho i wsieja Al-
banii na mnoha leta!

13. Wielce Błogostawionego
ANASTAZEGO, Arcybisku-
pa Tirany i całej Al-
banii na długie lata!

14. Błazenniejszego ROS-
TISLAWA, Mitropolita
Czeskich i Slowackich
ziemiel na mnoha leta!

14. Wielce Błogostawionego
ROŚCISŁAWA, Metropo-
litę Ziem Czeskich i Słow-
ackich na długie lata!

15. Błazenniejszego TICHO-
NA, Mitropolita Wa-
szingtonskaho i wsieja
Amieriki i Kanady na
mnoha leta!

15. Wielce Błogostawionego
TICHONA, Metropolite-
tę Waszyngtonu i całej
Ameryki, i Kanady na
długie lata!

Następnie Duchowieństwo śpiewa Kondakion Przemienienia Pańskiego:

Sława Otcu i Synu i Swiatomu
Duchu: I nynie i prisno, i wo wie-
ki wieków. Amień.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świę-
temu Duchowi, teraz i zawsze,
i na wieki wieków. Amen.

Na hore preobrazitsia jesi, i ja-koże w mieszczachu uczennicy Twoi, stawu Twoju, Chryste Boże, widiesz: da jehda Tia uzrat raspinajema, stradanije ubo urazumiejut wolnoje, mirowi że propowiediat, jako Ty jesi woistinnu Otczeje sijanije.

Na górze Przemieniłeś się, na ile mogli pojąć uczniowie Twoi chwałę Twoją, Chryste Boże, zobaczyli; gdy zaś ujrzą Cię krzyżowanym, mękę pojmą dobrowolną i całemu światu będą głosić, że Ty jesteś prawdziwą Ojca światłością.

ŚPIEW TRYSAGIONU

STOIMY

*Kiedy Duchowieństwo kończy śpiewać Kondakion,
Metropolita wygłasza donośnym głosem:*

M: Jako świat jesi, Boże nasz, i Ciebie stawu wossytajem, Otcu i Synu i Swiatomu Duchu, nynie i prisno.

M: Albowiem Święty jesteś, Boże nasz, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze.

Diakon kończy doksologię w dialogu z Chórem. Następnie Chór śpiewa hymn „Święty Boże” (Trysagion) na zmianę z Duchowieństwem

D: Hospodi, spasi Błahoczestiwija:

D: Panie, zbaw pobożnych

Ch: Hospodi, spasi Błahoczestiwija.

Ch: Panie, zbaw pobożnych

D: I usłyszny ny:

D: i wystuchaj nas

Ch: I usłyszny ny:

Ch: i wystuchaj nas

D: I wo wieki wieków!

D: I na wieki wieków!

Ch: Amiń. Swiatyj Boże, swiatyj Krepkij, swiatyj Biessmiertnyj, pomituj nas!

Ch: Amen. Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmituj się nad nami!

D: Swiatyj Boże, swiatyj Krepkij, swiatyj Biessmiertnyj, pomituj nas!

Ch: Swiatyj Boże, swiatyj Krepkij, swiatyj Biessmiertnyj, pomituj nas!

D: Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmituj się nad nami!

Ch: Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmituj się nad nami!

Następnie Metropolita, trzymając w ręku krzyż i podwójną świecę biskupą (dikirion) błogostawi lud mówiąc:

M: Prizri s niebiesie, Boże, i wižd, i posieti winograd siej i utwierdi i, jehozę nasadit Diesnica Twoja.

M: Wejrzyj z niebios, Boże, i zobacz, i nawiedz tę winnicę, i umocnij ją, jąż zasadziła prawica Twoja.

W tym czasie Chór ponownie śpiewa Trysagion. Tak samo błogostawia również dwaj kolejni Biskupi, według precedencji.

Ch: Amiń. Swiatyj Boże, swiatyj Krepkij, swiatyj Biessmiertnyj, pomituj nas!

Ch: Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmituj się nad nami!

D: Swiatyj Boże, swiatyj Krepkij, swiatyj Biessmiertnyj, pomituj nas!

D: Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmituj się nad nami!

Ch: Sława Otcu i Synu i Swiatomu Duchu, i nynie i prisno i wo wieki wiekow, amiń.

Ch: Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Swiatyj Biessmiertnyj, pomituj nas. Swiatyj Boże, swiatyj Krepkij, swiatyj Biessmiertnyj, pomituj nas.

Święty Nieśmiertelny, zmituj się nad nami! Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny, zmituj się nad nami!

ŚPIEW I CZYTANIA ŚWIĘTA

SIEDZIMY

Po skończonym Trysagionie Diakon przychodzi przed Święte Wrota.

D: Wonmiem.

D: Bądźmy uważni!

B: Mir wsiem

B: Pokój wszystkim!

L: I duchowi twojemu.

L: I duchowi Twemu.

D: Premudrost'

D: Oto mądrość!

Lektor na przemian z chórem śpiewa Prokimenon i wersety (fragment Psalmu), odpowiadające aktualnemu świętu.

L: Prokimien, hłas 4: Jako wozwieliczaszasia dieta Twoja, Hospodi, wsia premudrostiju sotworzył jesi.

L: Prokimenon, ton 4: Jakże wspaniałe są dzieła Twoje, Panie, wszystkie w mądrości uczyniłeś.

Ch: Jako wozwieliczaszasia dieta Twoja, Hospodi, wsia premudrostiju sotworzył jesi.

Ch: Jakże wspaniałe są dzieła Twoje, Panie, wszystkie w mądrości uczyniłeś.

L: Błahostowi dusze, moja, Hospoda! Hospodi, Boże moj, wozwielczyłsia jesi zieta!

L: Błogostaw, duszo moja, Pana, Panie, Boże mój, jesteś bardzo wywyższony.

Ch: Jako wozwieliczaszasia dieta Twoja, Hospodi, wsia premudrostiju sotworzył jesi.

Ch: Jakże wspaniałe są dzieła Twoje, Panie, wszystkie w mądrości uczyniłeś.

L: Jako wozwieliczaszasia dieta Twoja, Hospodi:

L: Jakże wspaniałe są dzieła Twoje, Panie:

Ch: wsia premudrostiju sotworzył jesi.

Ch: wszystkie w mądrości uczyniłeś.

Lektor czyta tytuł Księgi.

D: Premudrost’.

D: Oto mądrość!

*Lektor czyta Lekcję- II List świętego Apostoła Piotra,
perykopa 65 (1, 10-19).*

*Podczas czytania Diakon bierze Kadzielnicę, przychodzi do
Metropolity po błogosławieństwo i okadza Ołtarz, prezbiterium,
ikonostas, Duchowieństwo i Lud.*

Bracia, starajcie się umocnić wasze powołanie i wybór. To bowiem czyniąc nie upadniecie nigdy. W ten sposób szeroko będzie wam otworzone wejście do wiecznego królestwa Pana naszego i Zbawcy, Jezusa Chrystusa. Oto dlaczego będę zawsze wam przypominał o tym, choć tego świadomi jesteście i umocnieni w obecnej wśród was prawdzie. Uważam zaś za słuszne pobudzić waszą pamięć, dopóki jestem w tym namiocie, bo wiem, że bliskie jest zwinięcie mojego namiotu, jak to nawet Pan nasz Jezus Chrystus dał mi poznać. Starać się zaś będę, abyście zawsze mieli sposobność po moim odejściu o tym sobie przypominać. Nie za wymyślonymi bowiem mitami postępowaliśmy wtedy, gdy daliśmy wam poznać moc i przyjdzie Pana naszego Jezusa Chrystusa, ale nauczaliśmy jako naoczni świadkowie Jego wielkości. Otrzymał bowiem od Boga Ojca cześć i chwałę, gdy taki oto głos Go doszedł od wspaniałego Majestatu: To jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie. I słyszeliśmy, jak ten głos doszedł z nieba, kiedy z Nim razem byliśmy na górze świętej. Mamy jednak mocniejszą, prorocką mowę, a dobrze zrobicie, jeżeli będziecie przy niej trwali jak przy lampie, która świeci w ciemnym miejscu, aż dzień zaświta, a gwiazda poranna wszędzie w waszych sercach.

Po skończeniu czytania jeden z Biskupów błogosławi Lektora:

B: Mir ti.

B: Pokój Tobie.

L: I duchowi twojemu. Allituią, allituią, allituią.

L: I duchowi Twemu. Alleluja, Alleluja, Alleluja!

Lektor na przemian z chórem śpiewa Alleluja i odpowiednie wersety.

STOIMY

L: Twoja sut' niebiesa, i Twoja jest' ziemia.

L: Twoje są niebiosa i Twoja jest ziemia.

L: Błazenii ludje, wiedzszcii woskliknowienije.

L: Błogostawiony lud, który zna pieśń uwielbienia.

Diakon po okadzeniu oddaje kadzielnicę, podchodzi do Metropolity, otrzymuje od niego Księgę Ewangelii i poprzedzany przez ministrantów niosących świece, obchodząc Ołtarz z prawej strony, idzie przez Święte Wrota na katedrę i prosi Metropolitę o błogostawieństwo:

D: Błahostowi, właduko, błahowiestitiela, swiataho apostoła i jewanhielista Matfjeja.

D: Pobłogostaw, Wielce Błogostawiony Właduko, głosiciela Ewangelii według świętego Apostoła i Ewangelisty Mateusza.

B: Boh molitwami swiataho, sławnaho, wsiechwalnahoho Apostoła i Ewanhielista Matfjeja, da dast tiebie hłahoł błahowiestwujuszcziemu si-toju mnohoju, wo ispotnienije Ewanhielija wozlublennahoho Syna Swojeho, Hospoda naszeho Iisusa Chrysta.

B: Dla modlitw świętego, sławnego i chwalebneho Apostoła i Ewangelistę Mateusza, niech Bóg da tobie, słowo głoszącemu, moc wielką ku wypełnieniu Ewangelii umiłowanego Syna Jego, Pana naszego Jezusa Chrystusa.

D: Amiin.

D: Amiin.

D: Premudrost', prosti, usłyszim swiataho Ewanhelija.

D: Oto mądrość! powstańmy! Wysłuchajmy świętej Ewangelii!

B: Mir wsiem.

B: Mir wsiem.

Ch: I duchowi twojemu.

Ch: I duchowi Twemu.

D: Ot Matfjeja swiataho Ewan-
helija cztienije.

Ch: Sława Tiebie, Hospodi, sła-
wa Tiebie.

D: Wonmiem.

D: Czytanie świętej Ewangelii
według Mateusza.

Ch: Chwała Tobie, Panie, Chwa-
ła Tobie!

D: Bądźmy uważni!

*Diakon czyta Ewangelię świętą Przemienienia Pańskiego- Ewangelię
według świętego Mateusza, perykopa 70 (17, 1-9).*

W owym czasie dniach Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana, brata jego, i zaprowadził ich na górę wysoką na osobności. I przemienił się przed nimi: oblicze Jego zajaśniało jak słońce, a szaty stały Jego się białe jak światło. A oto ukazali się im Mojżesz i Eliasz, z Nim rozmawiający. Wtedy odezwał się Piotr i rzekł do Jezusa: «Panie, dobrze jest nam tu być; jeśli chcesz, postawimy tu trzy namioty, jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza». Gdy on jeszcze mówił, oto obłok świetlisty ostonił ich, i oto z obłoku odezwał się głos mówiący: «Ten jest Syn mój umiłowany, w którym mam upodobanie, Jego słuchajcie!» Uczniowie, słysząc to, upadli na twarz i bardzo się zlekli. A Jezus przystąpiwszy, dotknął ich i rzekł: «Wstańcie i nie lękajcie się!» Gdy podnieśli oczy swoje, nikogo nie widzieli, tylko samego Jezusa. A gdy zstępowali z góry, Jezus przykazał im, mówiąc: «Nie opowiadajcie nikomu o tym widzeniu, aż Syn Człowieczy powstanie z martwych».

Po jej skończeniu Biskup udziela mu błogosławieństwa:

B: Mir ti błahowiestwujuszczie-
mu

Ch: Sława Tiebie, Hospodi, sła-
wa Tiebie.

B: Pokój tobie, głoszącemu
Ewangelię.

Ch: Chwała Tobie, Panie, Chwa-
ła Tobie!

Diakon podchodzi do Świętych Wrót, oddaje Księgę Ewangelii Metropolicie (lub jednemu z Biskupów), który błogosławi Księgą ludzi i umieszcza ją na Ołtarzu. Następnie Biskup błogosławi Lud biskupimi świecami-dikirionem i trikironem.

Ch: Is polla eti, Despota!

Ch: Długich lat, Władyko!

HOMILIA

SIEDZIMY

EKTENIA GORLIWEGO BŁAGANIA

SIEDZIMY

Diakon powraca przed Święte Wrota i wygłasza Ektenię Gorliwego Błagania; Chór odpowiada „Hospodi pomituj”/ „Panie zmituj się” na pierwsze dwa wezwania jednokrotnie, na kolejne trzykrotnie. Do tej Ektenii zwyczajowo dołącza się również okazyjne wezwania, np. związane ze szczególnymi rocznicami, świętami państwowymi czy lokalnymi uroczystościami.

D: Rcem wsi ot wsieja duszy, i ot wsieho pomyszlenija naszeho rcem.

Hospodi, Wsiedierżytielu, Boże otec naszych, molim Ti sia, usłyszysz i pomituj.

D: Pomituj nas, Boże, po wielkiej miłości Twojej, molim Ti sia, usłyszysz i pomituj.

Jeszcze molimsia o Hospodinie i otce naszym Błazenniejszem Mitropolitie Sawwie, i o Hospodinie (tu są wymieniani kolejni biskupi współcelebrujący) i wsiej wo Christie bratii naszej.

D: Wołajmy wszyscy z całej duszy i ze wszystkich myśli naszych wołajmy.

Panie wszechmocny, Boże ojców naszych, prosimy Cię, wysłuchaj i zmituj się.

Zmituj się nad nami, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego, prosimy Cię, wysłuchaj i zmituj się.

Jeszcze módlmy się za Wielce Błogosławionego Metropolitę naszego, Sawę, i biskupa (tu są wymieniani kolejni biskupi współcelebrujący) i za wszystkich w Chrystusie braci naszych.

Jeszcze molimsia o bohochranimiej stronie naszej, predierżaszczich włastiech i wsiem woinstwie jeja da tichoje i biezmotwnoje żytije prożywiem, wo wsiakom błagocestii i czystocie.

Jeszcze molimsia o bratijach naszych, swiaszczennicech, swiaszczennomonasiech i wsiem wo Christie bractwie naszym.

Jeszcze molimsia o miłosti, żyzni, mire, zdrowii, spasienii, błahospieszenii, prosczeniu i ostawlenii, hrechow rabow Bożych siestior swiatyja obiteli sija.

Jeszcze molimsia o błazennyh i prisnopamiatnyh, Swiatiejszyh Patriarsiech prawostawnyh i błahociestiwych sozdatieliech swiatyja obiteli sija, i o wsiemch preźdiepocziwszyh otcech i bratijach, zdie leżaszczich i powsiudu, prawostawnyh.

(W tym miejscu dołączane są prośby w intencji pomyślności Rzeczypospolitej Polskiej, jej Władz zwierzchnich, Obywateli i wszystkich Mieszkańców)

Jeszcze molimsia o płodonośiaszczich i dobrodziejuszczich wo swiatiej i wsiecziestniej obiteli sija, truždajuszczichsia, pojuszczich i predstojaszczich ludiech, ożydajuszczich ot Ciebie wielikija i bohattyja miłosti.

Jeszcze módlmy o zachowanie w opiece Bożej naszej Ojczyzny, za jej władze zwierzchnie i wojsko, abyśmy mogli prowadzić ciche i spokojne życie, we wszelkiej pobożności i czystości.

Jeszcze módlmy się za naszych braci kapłanów, hieromnichów i za wszystkich naszych braci w Chrystusie.

Módlmy się jeszcze o miłosierdzie, pełnię dalszego życia, pokój, zdrowie, wybawienie, opiekę, przebaczenie i odpuszczenie grzechów dla służebnic Bożych Sióstr tego klasztoru.

Jeszcze módlmy się za błogostawionych i zawsze godnych pamięci świątobliwych patriarchów prawostawnych, za fundatorów świętego tego klasztoru i za wszystkich zmarłych prawostawnych ojców i braci naszych, którzy tutaj i w różnych miejscach spoczywają.

Jeszcze módlmy się za ofiarodawców i dobroczyńców tego świętego i czcigodnego domu Bożego, za pracujących, śpiewających i za tu obecny lud, oczekujący od Ciebie wielkiego i obfitego miłosierdzia.

K: Jako miłostiw i czietowieko-
lubiec Boh jesi, i Ciebie stawu
wozsyłajem, Otcu i Synu i Swi-
atomu Duchu, nynie i prisno
i wo wieki wiekow.

Ch: Amiin.

K: Albowiem jesteś Bogiem mi-
łosiernym, Przyjacielem czło-
wieka, i Tobie chwałę oddaje-
my, Ojcu i Synowi, i Świętemu
Duchowi, teraz i zawsze, i na
wieki wieków.

Ch: Amen.

MODLITWA ZA KOŚCIÓŁ

STOIMY

Czytana w niedziele i święta przez Biskupa lub pierwszego z Kapłanów.

D: Hospodu pomolimsia.

B: Hospodi, Boże nasz, wielikij
i mnohomilostiwij, wo umile-
nii sierdiec naszych smirenno
molimsia Ciebie: sochrani pod
pokrowom Twojeja błahosti
ot wsiakaho złaho obstoja-
nija Swiatuju Cerkow Twoju
i nas, wiernych czad jeja.
Ohradi nas na wsiech putiech
naszych swiatymi Twoimi
anhiety, da nicztoże uspie-
jut obidjaszczii nas, i syn bie-
zzakonia nie pritožit ozłobiti
nas. Ispotni nas dothotoju dnij
i krepostiju sił, da sowier-
szym wsia wo stawu Twoju
i wo błaho Swiatyja Cerkwie
Twojeja. My że, wsiebłahomu
Twojemu promyszleniju o nas
radujuszczesja, na wsiak dień
i czas błahostowim i prostawim
wsieswiatoje Imia Twoje Otca

D: Do Pana módlmy się!

B: Panie Boże nasz, Wielki
i wielce Miłościwy! W przy-
milności serc naszych pokor-
nie modlimy się do Ciebie!
Zachowaj pod opieką swo-
ją, od wszelkiego zła, Świętą
Cerkiew Twoją i nas, wierne
Jej dzieci. Ochraniaj nas na
wszystkich drogach naszych
przez Świętych Twoich Anio-
łów, aby wrogowie nic nie mo-
gli uczynić przeciwko nam,
a syn nieprawości nie wy-
rządził nam nic złego. Wy-
pełnij nam długość dni i moc
sił, abyśmy czynili wszystko
na chwałę Twoją i ku dobru
Świętej Cerkwi Twojej! My zaś,
radując się ze wszech miar
dobrej Twojej opieki, w każdej
godzinie i dniu, błogostawimy
i wychwalamy Najświętsze

i Syna, i Świataho Ducha.

Imię Twoje: Ojca i Syna i Świętego Ducha.

Ch: Amiin.

Ch: Amen.

EKTENIA ZA ZMARŁYCH

SIEDZIMY

W dni świąteczne Ektenia za zmarłych zazwyczaj nie jest wygłaszana, natomiast podczas uroczystości na Świętej Górze Grabarce wznoszone są modlitwy za spokój duszy tych, którzy oddali swoje życie w obronie Ojczyzny i wszystkich, którzy zginęli podczas II Wojny Światowej.

Na wezwania Diakona chór odpowiada trzykrotnie „Hospodi pomituj/ Panie zmituj się”.

D: Pomituj nas, Boże, po wielkiej miłości Twojej, molim Ti sia, usłysz i pomituj.

D: Zmituj się nad nami, Boże, według wielkiego Twego miłosierdzia, modlimy się do Ciebie, wystuchaj nas i zmituj się.

D: Jeszcze molimsia o upokojeniu dusz usopszych rabow Bożych, wsiech żyzń swoju za Cerkow i Oteczestwo położyszich, i o jeże prostitsia im wsia komu prehreszeniju, wolnomu i niewolnomu.

D: Jeszcze módlmy się za spokój dusz sług Bożych, którzy oddali życie swoje za Cerkiew i Ojczyznę, aby im Bóg przebaczył wszystkie grzechy, dobrowolne i niedobrowolne.

Jako da Hospod' Boh uczinit duszy ich idieże prawiednii upokojajutsia.

Aby Pan Bóg przyjął ich dusze tam, gdzie sprawiedliwi pokojem się cieszą.

Miłości Bożya, Carstwa Niebiesnaho, i ostawlenija hrechow ich, u Christa Biessmiertnaho

O miłosierdzie Boże, Królestwo niebieskie i odpuszczenie ich grzechów, Chrystusa, Nieśmier-

Cara i Boha naszego prosim.

Ch: Podaj, Hospodi.

D: Hospodu pomolimsia.

Ch: Hospodi, pomituj.

telnego Króla i Boga naszego, prośmy.

Ch: Racz dać, Panie.

D: Do Pana módlmy się.

Ch: Panie zmituj się (3x).

*Metropolita czyta po cichu modlitwę o spokój duszy
wspomnianych Sług Bożych:*

M: Boże duchow i ws iakija płoti, smiert' poprawyj i diawoła uprazdniwyj i żywot miru Twojemu darowawyj, Sam, Hospodi, upokoj duszy usopszych rab twoich, wsiech żyzn' swoju za Cerkow i Oteczestwo potożywszich: w miescie swietle, w miescie złacznie, w miescie pokojnie, otniudu że otbieże bolezn', pieczial i wozdychanije; wsiakoje sohreszenije sodiejannoje imi słowom, ili dietom, ili pomyszlenijem, jako Błahij Czietowiekolubiec Boh prosti; jako niest' czietowiek, iże żyw budiet, i nie sohreszyt. Ty bo jesi jedin kromie hrecha, prawda Twoja prawda wo wieki, i słowo Twoje istina.

M: Boże duchów i ciała wszelkiego, który śmierć zdeptałeś, szatana obez władniłeś i darowałeś życie Twemu światu, sam Panie, daj odpoczynek duszom zmarłych Twoich Sług, którzy oddali życie swoje za Cerkiew i Ojczyznę: w miejscu światłości, w miejscu szczęśliwości, w miejscu pokoju, skąd ucieka boleść, smutek i westchnienie. Przebacz im, jako Dobry i Miłujący człowieka Bóg, wszelki grzech popetniony przez nich słowem, uczynkiem i myślą, gdyż nie ma człowieka, który by żył i nie zgrzeszył. Ty bowiem jedyny jesteś bez grzechu, sprawiedliwość Twoja jest sprawiedliwością na wieki i słowo Twoje jest prawdą.

Następnie wygłasza donośnie:

M: Jako Ty jesi woskresienije i żywot i pokoj usopszych rab Twoich, wsiech żyzn' swoju za Cerkow i Oteczestwo potożywszich, Chrystie Boże nasz,

M: Albowiem Ty jesteś zmar twychwstaniem, życiem i pokojem Sług Swoich, którzy oddali życie swoje za Cerkiew i Ojczyznę, Chryste Boże nasz, i Tobie

i Ciebie stawu wossytajem, so bieznaczialnym Twoim Otcem, i Preswiatym i blahim i zywo-tworiaszczim Twoim Duchom, nynie i prisno i wo wieki wiekow.

Ch: Amiń.

oraz przedwiecznemu Twojemu Ojcu i Przenajświętszemu, do-bremu i życiodajnemu Twojemu Duchowi, oddajemy chwałę, te-raz i zawsze i na wieki wieków.

Ch: Amen.

EKTENIA I MODLITWY ZA NIEOCHRZCHZONYCH, KTÓRZY CHCĄ PRZYJAĆ ŚWIĘTY CHRZEST (KATECHUMENÓW)

SIEDZIMY

Chór odpowiada „Hospodi pomituj”/ „Panie zmituj się”

D: Pomolitiesia, ohtaszennii, Hospodiewi.

Wiernii, o ohtaszennyh pomo-limsia, da Hospod' pomitujet ich.

Ohtasit ich słowom istiny.

Otkryjet im Ewanhelije prawdy.

Sojedit ich Swiatiej Swojej So-borniej i Apostolstiej Cerkwi.

Spasi, pomituj, zastupi i sochrani ich, Boże, Twojeju blahodatiju.

Ohtaszennii, hławy wasza Ho-spodiewi prikłontie.

Ch: Tiebie, Hospodi.

D: Katechumeni, do Pana mó-dlcie się.

Wierni, za katechumenów mó-dlmy się, aby Pan zmitował się nad nimi.

Abym nauczył ich słowa prawdy.

Abym odstonił im Ewangelię spra-wiedliwości.

Abym zjednoczył ich ze swoim świętym, powszechnym i apo-stolskim Kościołem.

Zbaw, zmituj się, wspomóż i ochroń ich, Boże, łaską Twoją.

Katechumeni, głowy swoje skłóńcie przed Panem.

Ch: Przed Tobą, Panie.

LITURGIA WIERNYCH (EUCHARYSTII)

SIEDZIMY

*Rozpoczyna się Liturgia Wiernych, którzy pozostali na Świętej Liturgii.
Diakon kontynuuje wezwania poprzedniej Ektenii; Chór odpowiada
„Hospodi pomituj”/ „Panie zmituj się”*

D: Jelicij wiernii, paki i paki mirom Hospodu pomolimsia.

Zastupi, spasi, pomituj i sochrani nas, Boże, Twojemu błahodatiju.

Premudrost’.

D: Wierni zaś, jeszcze i jeszcze w pokoju do Pana módlmy się.

Wspomóż, zbaw, zmituj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Oto mądrość!

Biskup po cichu odmawia Pierwszą Modlitwę Wiernych;

K: Jako podobajet Tobie wsia-kaja sława, cziest’ i pokłonienie, Otcu i Synu i Swiatomu Duchu, nynie i prisno i wo wieki wiekow.

Ch: Amiin’.

D: Paki i paki mirom Hospodu pomolimsia.

○ swyszniem mire i spasienii dusz naszych, Hospodu pomolimsia.

○ mire wsieho mira, błahostojanii swiatych Bożych cerkwiem i o sojedinienii wsiech, Hospodu pomolimsia.

K: Albowiem Tobie przynależy wszelka chwata, cześć i pokłon, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Ch: Amen.

D: Jeszcze i jeszcze w pokoju do Pana módlmy się.

○ pokój z wysokości i zbawienie naszych dusz, do Pana módlmy się.

○ pokój całego świata, stałość świętych Bożych Kościołów i zjednoczenie wszystkich, do Pana módlmy się.

O swiatiej obiteli siej
i s wieroju, błahohowieniem
i strachom Bożym wcho-
diaszczich woń, Hospodu po-
molimsia.

O izbawitisia nam ot wsiakija
skorbi, hniewa i nuždy, Hospodu
pomolimsia.

Zastupi, spasi, pomituj i sochrani
nas, Boże, Twojeju błahodatiju.

Premudrost'.

Za ten klasztor i za tych, którzy
z wiarą, pobożnością i bojaź-
nią Bożą wchodzą do niego, do
Pana módlmy się.

O wybawienie nas z wszelkiego
utrapienia, gniewu i niebezpie-
czeństwa, do Pana módlmy się.

Wspomóż, zbaw, zmituj się
i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Oto mądrość!

Biskup po cichu odmawia Drugą Modlitwę Wiernych;

K: Jako da pod dierzawoju
Twojeju wsiehda chranimi, Tie-
bie sławu wossyłajem, Otcu
i Synu i Swiatomu Duchu, ny-
nie i prisno i wo wieki wiekow.

Ch: Amień.

K: Albowiem pod panowaniem
Twoim zawsze strzeżeni, Tobie
chwale oddajemy, Ojcu i Syno-
wi, i Świętemu Duchowi, teraz
i zawsze, i na wieki wieków.

Ch: Amen

PRZENIESIENIE DARÓW OFIARNYCH

STOIMY

*Chór rozpoczyna śpiew Pieśni Cherubinów. W tym czasie Diakon bierze ka-
dzielnicę i otrzymawszy błogosławieństwo Metropolity okadza naokoło Oł-
tarz, prezbiterium i ikonostas, Duchowieństwo, Chór i zgromadzony Lud.*

Ch: Iże Chieruwimy tajno obra-
zujuszczie i żywotworaszcziej
Troice triswiatuju pieśń pripie-
wajuszczie, wsiakoje nynie otło-
żym popieczienije.

Ch: My, którzy Cherubinów
mystycznie przedstawiamy,
i życiodajnej Trójcy trójświęty
hymn śpiewamy, odrzucmy te-
raz wszelką życia troskę.

Po skończeniu kadzenia i odmówionych po cichu modlitwach Metropolita oraz pierwszy z Diakonów i pierwszy z Kapłanów udają się do Ofiarnika. Po okadzeniu Świętych Darów Metropolita wręcza Diskos z Świętym Chlebem (Patenę) Diakonowi, a Kielich z Świętym Winem Kapłanowi. Wychodzą oni procesyjnie z prezbiterium poprzedzani przez ministrantów, zaś za nimi idą pozostali Kapłani.

WIELKIE WEJŚCIE

Wychodzący z prezbiterium Diakon wspomina Zwierzchnika Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego:

D: Hospodina i Otca naszego, Błazenniejszego Sawwu, Mitropolita Warszawskaho i wsieja Polszy, i Swi ato-Onuŕfryjewskija Obiteli Swiaszczennoarchimandryta, da pomianiet Hospod' Boh wo Carstwii swojem wsiehda, nynie i prisno, i wo wieki wiekow.

D: Władykę i Ojca naszego, Wielce Błogostawionego Sawę, Mitropolitę Warszawskiego i całej Polski, Archimandrytę Klasztoru Świętego Onuŕfrego Wielkiego, niechaj wspomni Pan Bóg w Królestwie swoim w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Metropolita odbiera Diskos od Diakona i trzymając go w obu rękach wyczytuje Dyptyk wspominając Zwierzchników Lokalnych Kościołów Prawosławnych, na znak łączności eucharystycznej:

M: Swiatiejszyja i Błazniejszyja Patriarchy Prawosławnyje:

Konstantinopolskaho WARFOŁOMIEJA, Aleksandrijskaho i wsieja Afriki FIEODORA, Antiochijskaho i wsieho Wostoka IOANNA, Jerusalimskaho i wsieja Paliestiny FIEOFILA, Moskowskaho i wsieja Ru-

M: Świętobliwych i Wielce Błogostawionych Patriarchów Prawosławnych:

Konstantynopolskiego BARFOŁOMIEJA, Aleksandryjskiego i całej Afryki TEODORA, Antiocheńskiego i całego Wschodu JANA, Jerozolimskiego i całej Palestyny TEOFILA, Moskiewskiego i całej Rusi

sii KIRYŁA, Gruzinskaho ILIJU, Sierbskaho IRINIEJA, Rumyńskaho DANIŁA, Botharskaho NIEOFITA;

Błazenniejszyja Mitropolity i Archijepiskopy:

Kiprskaho CHRYZOSTOMA, Ełtadskaho IJERONIMA, Albanskaho ANASTASIJA, Czechskich ziemiel i Słowakii ROŚTISŁAWA, Amerykanskaho i Kanadskaho TICHONA;

CYRYLA, Gruzińskiego ELIASZA, Serbskiego IRENEUSZA, Rumuńskiego DANIELA, Bułgarskiego NEOFITA;

Wielce Błogostawionych Metropolitów i Arcybiskupów:

Cypryjskiego CHRYZOSTOMA, Greckiego HIERONIMA, Albańskiego ANASTAZEGO, Ziem Czechskich i Słowacji ROŚCISŁAWA, Amerykańskiego i Kanadyjskiego TICHONA;

Następnie Metropolita wspomina współcelebrujących z nim Biskupów;

I wsiakoje jepiskopstwo prawostawne, wies' swiaszczenniczeskij, diakonskij i inoczeskij czyn, i wies' pryczet cerkownyj da pomianiet Hospod' Boh wo Carstwii swoim wsiehda, ny nie i prisno, i wo wieki wiekow.

i wszelki episkopat prawostawny, cały stan duchowny, diakański i zakonny, i wszystkich wiernych, niechaj wspomni Pan Bóg w Królestwie swoim w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Metropolita odkłada Diskos na Ołtarz, a chór odpowiada:

Ch: Amiń.

Ch: Amen.

Drugi według starszeństwa Biskup odbiera natomiast od Kapłana Kielich i trzymając go w obu rękach wspomina głównego Celebransa Świętej Liturgii, Rzeczpospolitą Polską z jej władzami i wojskiem, cały stan duchowny i mniszy i wszystkich posługujących w Kościele:

B: Hospodina i Otca naszego, Błazenniejszego Sawwu, Mitropolita Warszawskaho i wsieja Polszy, s boholubiwoju jeho pastwoju, da pomianiet Hospod' Boh wo Carstwii swoim wsie-

B: Władykę i Ojca naszego, Wielce Błogostawionego Sawę, Mitropolitę Warszawskiego i całej Polski, z miłującą Boga jego owczarnią, niechaj wspomni Pan Bóg w Królestwie swoim

hda, nynie i prisno, i wo wieki wiekow.

Bohochranimuju stranu naszu, predierzaszczija własti i woinstwo jeja, da pomianiet Hospod' Boh wo Carstwii swoim wsiehda, nynie i prisno, i wo wieki wiekow.

Swiaszczenstwo, diakonstwo, monaszestwo, wies' swiaszczeniczeskij i inoczeskij czyn da pomianiet Hospod' Boh wo Carstwii swoim wsiehda, nynie i prisno, i wo wieki wiekow.

Sozdatielej, blahotworitielej, blahoukrasitielej i prichożan swiataho chrama sieho, da pomianiet Hospod' Boh wo Carstwii swoim wsiehda, nynie i prisno, i wo wieki wiekow.

Was i wsiech prawostawnych Chrystijan, da pomianiet Hospod' Boh wo Carstwii swoim wsiehda, nynie i prisno, i wo wieki wiekow.

w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Przez Boga chronioną Ojczyznę naszą, jej zwierzchnie Władze i Wojsko, niechaj wspomni Pan Bóg w Królestwie swoim w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Kapłanów, diakonów, mnichów, cały stan duchowny i zakonny, niechaj wspomni Pan Bóg w Królestwie swoim w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Założycieli, dobroczyńców, ofiarodawców i parafian świętego tego klasztoru, niechaj wspomni Pan Bóg w Królestwie swoim w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Was i wszystkich prawostawnych Chrześcijan, niechaj wspomni Pan Bóg w Królestwie swoim w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

*Biskup odkłada Kielich na Ołtarz, a chór odpowiada kończąc
Pieśń Cherubinów:*

Ch: Amień.

Jako da Cara wsiech podimiem, anhielskimi niewidimo dorinosi-ma czynmi. Allituiia, allituiia, allituiia.

Ch: Amen.

Abyśmy przyjęli Króla wszystkich, którego niewidzialnie otaczają Aniołów zastępy. Alleluja, Alleluja, Alleluja.

*Po skończeniu Pieśni Cherubinów jeden z Biskupów błogostawi
Lud biskupimi świecami, a Chór śpiewa:*

Ch: Is polla eti, Despota!

Ch: Długich lat, Władyno!

EKTENIA BŁAGALNA

SIEDZIMY

*Diakon powraca przed Święte Wrota i wygłasza Ektenię Błagalną.
Chór odpowiada „Hospodi pomituł”/ „Panie zmituł się”.*

Ispotnim molitwu naszu Hospodiewi.

Dopełnijmy modlitwę naszą do Pana.

○ przedłożonych cziestnych darech, Hospodu pomolimsia.

Za przedłożone najczigodniejsze dary, do Pana módlmy się.

○ swiatem chramie siem, i s wieroju, błahohowieniem strachom Bożym wchodiaszczich woń, Hospodu pomolimsia.

Za tę świątynię i tych, którzy z wiarą, pobożną uwagą i bojaźnią Bożą wchodzą do niej, do Pana módlmy się.

○ izbawitisia nam ot wsiakija skorbi, hniewa i nuždy, Hospodu pomolimsia.

○ wybawienie nas z wszelkiego utrapienia, gniewu i niebezpieczeństwa, do Pana módlmy się.

Zastupi, spasi, pomituł i sochrani nas, Boże, Twojeju błahodatiju.

Wspomóż, zbaw, zmituł się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

*Po kolejnych wezwaniach Chór odpowiada
„Podaj, Hospodi”/ „Racz dać, Panie”.*

D: Dnie wsieho sowierszenna, swiata, mira i biezhreszna, u Hospoda prosim.

D: O to, aby cały ten dzień był doskonały, święty, spokojny i bezgrzeszny, Pana prosimy.

Anhieta mira, wierna nastaw-

○ anioła pokoju, wiernego prze-

nika, chraniaciela dusz i tieles naszych, u Hospoda prosim.

Proszczenija i ostawlenija hrechow i prehreszenij naszych, u Hospoda prosim.

Dobrych i poleznych duszom naszym i mira mirowi, u Hospoda prosim.

Proczieje wremia żywota naszego w mire i pokajaniu skoncziali, u Hospoda prosim.

Christijanskija koncziny żywota naszego, bezboleznieny, niepostydny, mirny i dobroho otwieta na straszniem sudiszczu Christowie, prosim.

Preswiatuju, preczystuju, prebłahostowiennuju, sławnuju Władyczicu naszę Bohorodicu i prsnodiewu Mariju, so wsiemi swiatymi pomianuwsze sami siebie, i druh druha i wies' żywot nasz Christu Bohu predadim.

Ch: Tobie, Hospodi.

K: Szcziedrotami Jedinorodnaho Syna Twojeho, s Nimże błahostowien jesi, so preswiatym i błahim i żywotworaszczim Twoim Duchom, nynie i prsno i wo wieki wiekow.

wodnika, stróża dusz i ciał naszych, Pana prośmy.

O przebaczenie i odpuszczenie grzechów i przewinień naszych, Pana prośmy.

O to, co dobre i pożyteczne dla dusz naszych, i o pokój dla świata, Pana prośmy.

O dokonanie reszty życia naszego w pokoju i pokucie, Pana prośmy.

O chrześcijańskie zakończenie życia naszego, bezbolesne, bez zawstydzienia, spokojne, i o dobre usprawiedliwienie przed budzącym bojaźń Trybunałem Chrystusa, prośmy.

Najświętszą, preczystą, błogostawioną, pełną chwały Władczynię naszą Bogurodzicę i zawsze Dziewicę Marię ze wszystkimi świętymi wspomniawszy, sami siebie, wszyscy siebie nawzajem i całe życie nasze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Ch: Tobie, Panie.

K: Przez szczodroblivość Jedinorodzonego Twego Syna, z którym błogostawiony jesteś z Najświętszym i Dobrym, i Życiodajnym Twoim Duchem, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Ch: Amiń.

Ch: Amen.

Biskup błogosławi Lud:

STOIMY

B: Mir wsiem!

B: Pokój wszystkim!

Ch: I duchowi Twojemu

Ch: I duchowi Twemu.

Następuje dialog między Diakonem a Chórem, a po nim Wyznanie Wiary, które jest śpiewane przez cały Lud pod przewodnictwem Diakona.

*W tym czasie ma miejsce Pocałunek Pokoju - w tradycji Kościoła Prawosławnego jest on wymieniany **jedynie pomiędzy współcelebrującymi Biskupami i Kapłanami.***

D: Wozlubim druh druha, da jedinomyslujem ispowiemy.

D: Umiłujmy się wzajemnie, abyśmy jednomyślnie wyznali:

Ch: Otca i Syna i Swiataho Ducha, Troicu jedinosuszczuju i nierazdzielnuju.

Ch: Ojca i Syna, i Świętego Ducha, Trójcę Współistotną i Niepodzielną.

D: Dwieri, dwieri, premudrostiju wonniem.

D: Drzwi! Drzwi! W mądrości bądźmy uważni!

WYZNANIE WIARY

STOIMY

Wieruju wo jedinaho Boha Otca, Wsiedierżytiela, Tworca niebu i ziemi, widimym że wsiem i niewidimym.

Wierzę w jednego Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych.

I wo Jedinaho Hospoda Iisusa Christa, Syna Bożyja, Jednorodnaho, Iże ot Otca roždienaho preźdie wsiech wiek;

I w jednego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego Jednorodzonego, który z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami.

Świeta ot Świeta, Boha istin-
na ot Boha istinna, rozdienna,
niesotworennna, jedinosuszczna
Otcu, Imże wsia bysza.

Nas radi czietowiek i nasze-
ho radi spasienija szzedzaho
s niebies i wopłotiwshahosia ot
Ducha Swiata i Marii Diwy,
i woczietowieczshasia.

Raspiataho że za ny pri Pon-
tijstiem Pitatie, i stradawsza,
i pohriebienna.

I woskresszaho w tretij dzień po
Pisanijem.

I wosszedzaho na niebiesa,
i siediaszczia odiesnuju Otcu.

I paki hraduszcziaho so sławo-
ju, sudit i żywym i miertwym,
Jehoże Carstwiju nie budiet
konca.

I w Ducha Swiataho, Hospoda,
żywotworaszcziaho, Iże ot Otcu
ischodiaszcziaho, Iże so Otcem
i Synom spokłaniajema i sła-
wima, hłahoławszaho proroki.

Wo jedinu swiatuju, sobornuju
i Apostolskujem Cerkow'.

Ispowieduju jedino kreszczieni-
je wo ostawlenije hrechow.

Światłość ze Światłości,
Bóg prawdziwy z Boga
prawdziwego, zrodzony, a nie
stworzony, współistotny Ojcu,
przez Którego wszystko się
stało.

Który dla nas, ludzi, i dla na-
szego zbawienia zstąpił z nieba
i wcielił się z Ducha Świętego,
i Marii Dziewicy, i stał się czło-
wiekiem.

Ukrzyżowany zaś za nas pod
Poncjuszem Pitatem, umęczo-
ny i pogrzebany.

I zmartwychwstał w trzeci
dzień według Pisma.

Który wstąpił na niebiosa, sie-
dzi po prawicy Ojca.

I znowu przyjdzie w chwale są-
dzić żywych i umartych, które-
go królestwa nie będzie końca.

I w Ducha Świętego, Pana, Oży-
wiciela, który od Ojca pocho-
dzi, któremu wspólnie z Ojcem
i Synem oddawany jest pokłon
i chwala, który mówił przez
proroków.

W jeden, święty, powszechny
i apostołski Kościół.

Wyznaję jeden chrzest na od-
puszczenie grzechów.

Czaju woskresienija mierztych i żyzni buduszcziaho wieku. Amiń.

Oczekuję zmartwychwstania umartych, i życia przyszłego wieku. Amen.

KANON EUCHARYSTYCZNY

STOIMY

D: Staniem dobre, staniem so strachom: wonmiem, swiatoje woznoszenije w mire prinositi.

D: Stańmy dobrze, stańmy z bojaźnią, bądźmy uważni, abyśmy świętego podniesienia w pokoju dokonali.

Ch: Miłost' mira, zertwu chwalenija.

Ch: Miłosierdzie pokoju, ofiarę chwały.

Metropolita wychodzi do zgromadzonych Wiernych błogosławiąc ich świecami biskupimi:

M: Błahodat' Hospoda naszego Iisusa Christa, i luby Boha i Otca i pricziaszije Swiataho Ducha budi so wsiemi wami.

M: Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa, miłość Boga i Ojca, i wspólnota Świętego Ducha, niech będą z wami wszystkimi.

Ch: I so duchom Twoim.

Ch: I z duchem twoim

M: Hore imiejem sierdca.

M: W górze miejmy serca.

Ch: I mamy ko Hospodu.

Ch: Mamy je ku Panu.

M: Błahodarym Hospoda.

M: Dzięki składajmy Panu.

Metropolita wraca do Ołtarza, a Chór śpiewa pieśń Kanonu Eucharystycznego:

Ch: Dostojno i prawiedno jest' pokłaniasia Otcu i Synu i Swiatomu Duchu, Troice jednoszczniej i nierazdzielnej.

Ch: Godne to i sprawiedliwe, kłaniać się Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, Trójcy Współistotnej i Niepodzielnej.

*W tym czasie Metropolita czyta po cichu modlitwy
kończąc donośnym wezwaniem:*

B: ...pobiednuju pieśń pojuszczcie,
wopijuszczcie, wzywajuszczcie
i łtaholuszczcie:

Ch: Świat, świat, świat Hospod' Sawaof; ispotn' niebo i ziemia sławy Twojeja: osanna w wysznych, błahostowien hradyj wo imia Hospodnie, osanna w wysznych.

M: PRIIMITIE, JADITIE, SIJE
JEST TIEŁO MOJE, JEŻE ZA
WY ŁOMIMOJE WO OSTAW-
LENIJE HRECHOW.

Ch: Amień.

M: PIJTIE OT NIEJA WSI, SIJA
JEST' KROW' MOJA NOWA-
HO ZAWIETA, JAŻE ZA WY
I ZA MNOHIJA IZLIWAJEMA-
JA, WO OSTAWLENIJE HRIE-
CHOW.

Ch: Amień

Diakon przekłada ręce w formie krzyża, podnosi Diskos i Kielich, czyniąc znak krzyża. Metropolita wznosi ręce w modlitwie i wygłasza donośnie:

M: Twoja ot Twoich, Ciebie pri-
nosiaszcze o wsiech, i za wsial

Ch: Ciebie pojem, Ciebie
błahostowim, Ciebie błahodarim,
Hospodi, i molim Ti sia, Boże
nasz.

B: ...zwyćęską pieśń śpiewając,
wołając, wzywając i głosząc:

Ch: Święty, Święty, Święty Pan
Sabaot. Petne jest niebo i ziemia
chwały Twojej. Hosanna na
wysokościach! Błogostawiony,
który idzie w imię Pańskie.
Hosanna na wysokościach!

M: BIERZCIE, JEDZCIE, TO
JEST CIAŁO MOJE, KTÓRE ZA
WAS JEST ŁAMANE NA OD-
PUSZCZENIE GRZECHÓW.

Ch: Amen.

M: PIJCIE Z NIEGO WSZYSCY,
TO JEST KREW MOJA, NO-
WEGO PRZYMIERZA, KTÓ-
RA ZA WAS I ZA WIELU JEST
WYLEWANA NA ODPUSZ-
CZENIE GRZECHÓW.

Ch: Amen.

M: To, co Twoje, od Twoich,
Tobie przynosimy, za wszyst-
kich i za wszystko.

Ch: Tobie śpiewamy, Ciebie bło-
gostawimy, dzięki Ci składamy,
Panie, i modlimy się do Ciebie,
Boże nasz.

HYMN DO BOGURODZICY

STOIMY

Po skończonych modlitwach Biskup bierze kadzielnicę i wygłasza donośnie:

B: Izradno o preswiatiej, preczistiej, prebłahostowiennej, stawniej Władyczice naszej Bohorodice i Prisnodiewie Marii.

B: Szczególnie za najświętszą, przeczystą, błogostawioną, pełną chwały Władczynię naszą, Bogurodnicę i zawsze Dziewicę Marię.

Chór odpowiadając śpiewa hymn ku czci Przenajświętszej Bogurodnicy - zazwyczaj jest to pieśń „Zaprawdę godne to jest”, zaś w święto Przemienienia Pańskiego śpiewa się pieśń świąteczną - 9 Pieśń Kanonu jutrzni świątecznej:

Ch: Roźdiestwo Twoje nietleno jawisia: Boh iż boku Twojeju projdie, jako płotonosiec jawisia na ziemi, i s czetowieki pożywie. Tia, Bohorodice, tiem wsi wieliczajem.

Ch: Zrodzenie Twoje okazało się niezniszczalne, Bóg przyszedł z Twojego łona, objawił się na ziemi jako noszący ciało i żył z ludźmi, przeto Ciebie, Bogurodzico, wszyscy uwielbiamy.

D: I wsiech, i wsia!

D: I wszystkich, i wszystko!

Ch: I wsiech, i wsia!

Ch: I wszystkich, i wszystko!

W czasie śpiewu Metropolita kończy czytanie modlitw wstawienniczych, a po wezwaniu Diakona i Chóru ponownie wspomina Zwierzchników Lokalnych Kościołów Prawosławnych według Dyptyku i cały prawosławny Episkopat.

M: Pierwych pomiani, Hospodi, Swiatiejszyja i Błazenniejszyja Patriarchy Prawosławnyje:

M: Pierwej wspomnij, Panie, Świątobliwych i Wielce Błogostawionych Patriarchów Prawosławnych:

Konstantinopolskaho WARFO-

Konstantynopolskiego BAR-

ŁOMIEJA, Aleksandrijskaho i wsieja Afriki FIEODORA, Antiochijskaho i wsieho Wostoka IOANNA, Jerusalimskaho i wsieja Paliestiny FIEOFIŁA, Moskowskaho i wsieja Rusii KIRYŁA, Gruzinskaho ILIJU, Sierbskaho IRINIEJA, Rummyńskaho DANIŁA, Botharskaho NIEOFITA;

Błazenniejszija Mitropolity i Archijepiskopy:

Kiprskaho CHRYZOSTOMA, Ełtadskaho IJERONIMA, Albanskaho ANASTASIJA, Czeskich ziemiel i Słowakii ROŚTISŁAWA, Amerykanskaho i Kanadskaho TICHONA; i wsiakoje jepiskopstwo prawostawne.

ichże daruj swiatym Twoim Cerkwam, w mire, cetych, cziestnych, zdrawyeh, dothodienstwujuszczich, prawoprawiaszczich słowo Twojeja istiny.

TŁOMIEJA, Aleksandryjskiego i catej Afryki TEODORA, Antiocheńskiego i catego Wschodu JANA, Jerozolimskiego i catej Palestyny TEOFILA, Moskiewskiego i catej Rusi CYRYLA, Gruzinśkiego ELIASZA, Serbskiego IRENEUSZA, Rumuńskiego DANIELA, Bułgarskiego NEOFITA;

Wielce Błogostawionych Metropolitów i Arcybiskupów:

Cypryjskiego CHRYZOSTOMA, Greckiego HIERONIMA, Albańskiego ANASTAZEGO, Ziem Czeskich i Słowacji ROŚCISŁAWA, Amerykańskiego i Kanadyjskiego TICHONA; i wszelki episkopat prawostawny;

im to pozwól, aby w świętym Twoim Kościele w pokoju, bezpieczeństwie, czci, zdrowiu i przez długie lata głosili w sposób prawy słowo Twojej prawdy.

Następnie Diakon wygłasza Wielką Pochwałę:

STOIMY

D: Hospodina i Otca naszego, Błazenniejszego Sawwu, Mitropolita Warszawskaho i wsieja Polski, Wysokopreoswiaszczennyja Archiepiskopy i Preoswiaszczennyja

D: Władykę i Ojca naszego, Wielce Błogostawionego Sawę, Metropolitę Warszawskiego i catej Polski, Najprzewielebniejszych Arcybiskupów i Biskupów, którzy przynoszą te

Jepiskopy prynosiaszczji Swi-
tyja Dary sija Hospodiewi Bohu
naszemu. O czestniem pre-
switierstiwe, jeze wo Chrystie
diakonstwie, owsiemswiaszczen-
niczestiem i inoczestiem czynie;
o bohochranimej stronie na-
szej, wlastiech i woinstwie jeja;
o mire wsieho mira, blahostoja-
nii swiatych Bozych cerkwiej;
o izbawlenii bratij naszych wo
wsiakoj skrobi suszczich; o spa-
sienii ludiej predstojaszczich zdie
i pomyszlajuszczich kijzdo ich
o swoich sohreszenich. I o wsiech,
i za wsia!

Ch: I o wsiech, i za wsia!

K: I dažd' nam jediniemi us-
ty i jediniem sierdcem slawiti
i wospiewati preciestnoje
i wielikolepoje imia Twoje, Otca
i Syna i Swiataho Ducha, nynie
i prisno i wo wieki wiekow.

Ch: Amień.

B: I da budut miłosti wielikaho
Boha i Spasa naszego Iisusa
Christa so wsiemi wami.

Ch: I so duchom twoim.

Święte Dary Panu Bogu nasze-
mu: za czcigodnych kapłanów,
w Chrystusie diakonów; za
cały stan duchowny i zakonny
i mnichów; za chronioną przez
Boga Ojczyznę naszą, jej wła-
dze i wojsko; za pokój całego
świata, za stałość Świętych Bo-
żych Kościołów; za wybawienie
cierpiących braci naszych; za
zbawienie stojącego tutaj ludu
i tych, o których każdy myśli.
I o wszystkich, i za wszystko

Ch: I o wszystkich, i za wszystko!

K: I daj nam jednymi ustami
i jednym sercem, sławić i opie-
wać najczcigodniejsze, i naj-
wspanialsze imię Twoje, Ojca
i Syna, i Świętego Ducha, teraz
i zawsze, i na wieki wieków

Ch: Amen.

B: Miłosierdzie wielkiego Boga
i Zbawiciela naszego Jezu-
sa Chrystusa, niech będzie
z wami wszystkimi.

Ch: I z duchem Twoim.

DRUGA EKTEŃIA BŁAGALNA

SIEDZIMY

*Diakon powraca przed Święte Wrota i wygłasza Drugą Ektenię Błagalną.
Chór odpowiada „Hospodi pomituj”/ „Panie zmituj się”.*

D: Wsja swiatyja pomianuwsze, paki i paki mirom Hospodu pomolimsia.

○ pryniesiennych i oswiaszczennych cziestnych darech, Hospodu pomolimsia.

Jako da czietowiekolubiec Boh nasz, prijem' ja wo swiatyji i preniebiesnyj i myslennyj Swoj żertwiennik, w woniu błaouchanija duchownaho, woznisposlet nam Bożestwiennuju błaohodat' i dar Swiataho Ducha, pomolimsia.

○ izbawitisia nam ot wsiakija skorbi, hniewa i nużdy, Hospodu pomolimsia.

Zastupi, spasi, pomituj i sochrani nas, Boże, Twojeju błaohodatiju.

D: Wszystkich świętych wspomniawszy, jeszcze i jeszcze w pokoju do Pana módlmy się.

Za przyniesione i poświęcone Najczcigodniejsze Dary, do Pana módlmy się.

Aby Mitujący człowieka, Bóg nasz, przyjął je na swój święty, nadniebiański i duchowy ottarz jako miłą wonność duchową oraz zesał nam w zamian Bożą łaskę i dar Świętego Ducha, módlmy się.

○ wybawienie nas z wszelkiego utrapienia, gniewu i niebezpieczeństwa, do Pana módlmy się.

Wspomóż, zbaw, zmituj się i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

*Po kolejnych wezwaniach Chór odpowiada
„Podaj, Hospodi”/ „Racz dać, Panie”.*

D: Dnie wsieho sowierszenna, swiata, mirna i biezhraszna, u Hospoda prosim.

D: ○ to, aby cały ten dzień był doskonały, święty, spokojny i bezgrzeszny, Pana prosimy.

Anhieta mirna, wierna nastaw-
nika, chrانيتiela dusz i tieles na-
szych, u Hospoda prosim.

Proszczienija i ostawlenija hre-
chow i prehreszenij naszych,
u Hospoda prosim.

Dobrych i poleznych duszam
naszym i mira mirowi, u Hospo-
da prosim.

Proczije wremia żywota na-
szego w mire i pokajaniu skon-
cziali, u Hospoda prosim.

Christijanskija koncziny żywo-
ta naszego, biezboleznienny,
niepostydny, mirny i dobroho
otwieta na straszniem sudiszczu
Christowie, prosim.

Sojedinienije wiery i priczastije
Swiataho Ducha isprosiwsze,
sami siebie i druh druha i wies'
żywot nasz Christu Bohu pre-
dadim.

Ch: Ciebie, Hospodi.

**B: I spodobi nas, Władcyko, so
dierznowieniem, nieosuzdien-
no smieti przywati Ciebie, Nie-
biesnaho Boha Otca, i hłaho-
łati:**

O anioła pokoju, wiernego prze-
wodnika, stróża dusz i ciał na-
szych, Pana prośmy.

O przebaczenie i odpuszczenie
grzechów i przewinień naszych,
Pana prośmy.

O to, co dobre i pożyteczne
dla dusz naszych, i o pokój dla
świata, Pana prośmy.

O dokonanie reszty życia na-
szego w pokoju i pokucie, Pana
prośmy.

O chrześcijańskie zakończe-
nie życia naszego, bezbolesne,
bez zawstydzienia, spokojne,
i o dobre usprawiedliwienie
przed budzącym bojaźń Trybu-
nałem Chrystusa, prośmy.

Uprosiwszy zjednoczenie w wie-
rze i udział we wspólnocie Świę-
tego Ducha, sami siebie, wszyscy
siebie nawzajem i całe życie na-
sze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Ch: Tobie, Panie.

**B: I uczyń nas godnymi, Wład-
co, abyśmy ze śmiałością
i wolni od osądzenia, mieli od-
wagę wzywać Ciebie, nadnie-
biańskiego Boga Ojca, i mówić:**

MODLITWA OJCZE NASZ

STOIMY

Modlitwa jest śpiewana przez cały Lud pod przewodnictwem Diakona:

Otcze nasz, Iże jesi na niebiesiach, da swiatitsia imia Twoje, da priidiet Carstwije Twoje: da budiet wola Twoja, jako na niebiesi i na ziemi. Chleb nasz nasuszczyj dažd' nam dnies', i ostawi nam dołhi nasza, jakože i my ostawlamjem dołżnikom naszym: i nie wwiedi nas wo iskuszenije, no izbawi nas ot łukawaho.

K: Jako Twoje jest' Carstwo i siła i sława, Otca i Syna i Swiataho Ducha, nynie i prisno i wo wieki wiekow.

Ch: Amień.

B: Mir wsiem.

Ch: I duchowi twojemu.

D: Hławy wasza Hospodiewi pryktonitie.

Ch: Tiebie ,Hospodi

K: Błahodatiju i szcziedrotami i czietowiekolubijem Jednorodnaho Syna Twojeho, s Nimże błahostowien jesi, so

Ojcze nasz, któryś jest w niebiesiach, święć się imię Twoje, przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja, jako w niebie tak i na ziemi, chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj, i odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom, i nie wwódź nas w pokuszenie, ale nas zbaw ode złego.

K: Albowiem Twoje jest królestwo i moc, i chwala, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków

Ch: Amen.

B: Pokój wszystkim.

Ch: I duchowi Twemu.

D: Głowy nasze skłońmy przed Panem.

Ch: Przed Tobą, Panie

K: Przez łaskę, miłosierdzie i przyjaźń do człowieka, Jednorodzonego Twego Syna, z którym jesteś błogostawio-

preswiatym i błahim i żywo-
tworaszczim Twoim Duchom,
nynie i prisno i wo wieki wie-
ków.

Ch: Amiń.

ny z Najświętszym i Dobrym,
i Życiodajnym Twoim Duchem,
teraz i zawsze, i na wieki wie-
ków.

Ch: Amen.

STOIMY

D: Wonmiem.

D: Bądźmy uważni!

Biskup bierze Święty Chleb, podnosi i czyni nim znak krzyża mówiąc:

M: Swiataja Swiatym!

M: Święte Świętym!

Chór śpiewa pieśń komunijną oraz inne dowolne pieśni z repertuaru sakralnego, lub Lektora czyta Modlitwy Przygotowawcze do Świętej Komunii.

W tym czasie ma miejsce Komunia Duchowieństwa.

Ch: Jedin Swiat, jedin Hospod',
Iisus Christos, wo stawu Boha
Otca, amiń.

Ch: Jeden Święty, jeden Pan, Je-
zus Chrystus, ku chwale Boga
Ojca. Amen.

SIEDZIMY

Ch: Hospodi, wo swiecie lica
Twojego pojdiem, i o Imieni Two-
jem wozradujemsia wo wieki!

Ch: Panie, będziemy kroczyli
w światłości oblicza Twego. W
Imieniu Twoim będziemy się ra-
dować cały dzień. Alleluja.

*Po zakończeniu Komunii Duchowieństwa i ewentualnych ogłoszeniach,
ma miejsce Komunia Wiernych. Udzielana jest przez Kapłana/ Kapłanów
w asyście Diakonów lub Ministrantów.*

D: So strachom Bożym i s wie-
roju pristupitie.

D: Z bojaźnią Bożą i wiarą przy-
stąpcie!

STOIMY

Ch: Błahostowien hradyj wo imia

Ch: Błogostawiony, który idzie

Hospodnie, Boh Hospod' i jawisia nam.

w imię Pańskie. Pan Bóg oto nam się objawił.

KOMUNIA WIERNYCH

Biskup odmawia Modlitwę przed Świętą Komunią, po której jest udzielana ona Wiernym przez Biskupów i Kapłanów.

B: Wieruju, Hospodi, i ispowieduju, jako Ty jesi woistinu Christos, Syn Boha żywaho, priszedyj w mir hresznyja spasti, ot nichże pierwyj jesm' az.

B: Wierzę, Panie, i wyznaję, że Ty jesteś zaprawdę Chrystusem, Synem Boga Żywego, który przyszedł na świat zbawić grzeszników, z których ja jestem pierwszym.

Jeszcze wieruju, jako sije jest' samoje preczistoje Tieto Twoje i sija jest' samaja cziestnaja Krow' Twoja. Molusia ubo Ciebie: pomituj mia i prosti mi prehreszenija moj wolnaja i niewolnaja, jaże słowom, jaże dietom, jaże wiedenijem i niewiedenijem; i spodobi mia nieosuźdienno pricziaszczastitisia preczystych Twoich Ta-instw, wo ostawlenie hrechow i w żyźń wiecznuju, amiń.

Wierzę także, że to jest preczyste Ciało Twoje i to jest najczci-godniejsza Krew Twoja. Błagam zatem Ciebie, zlituj się nade mną i odpuść mi moje grzechy dobrowolne i mimowolne, które popełniłem słowem lub uczynkiem, świadomie i nieświadomie, oraz uczyń mnie godnym, abym wolny od osądzenia stał się uczestnikiem preczystych Twych Tajemnic, na odpuszczenie grzechów i życie wieczne. Amen.

Wieczeri Twojeja tajnyja dnies', Synie Bożyj, prcziasznika mia priimi; nie bo wrahom Twoim tajnu powiem, ni łobzanija Ti dam, jako luda, no jako razbojnik ispowiedaju Tia: Pomiani mia, Hospodi, wo Carstwii Twojem.

Przyjmij mnie dzisiaj, Synu Boży, jako uczestnika mistycznej Twojej Wieczery, gdyż nie zdradzę Twoim wrogom tajemnicy, ani też nie pocałuję Ciebie jak Judasz, lecz jak łotr wyznaję Ciebie: Wspomnij mnie, Panie, w królestwie Twoim.

Da nie w sud, ili wo osużdienije budiet mnie pricziaszczenije swiatych Twoich Tain, Hospodi, no wo iscelenije duszy i tieta.

Panie, niech uczestnictwo w świętych Twych Tajemnicach nie będzie mi na sąd lub potępienie, lecz na uzdrowienie duszy i ciała.

SIEDZIMY

Po zakończeniu Komunii Wiernych, Biskup błogosławi zebranych Świętym Kielichem:

STOIMY

**B: Spasi, Boże, ludi Twoja i bła-
hostowi dostojanije Twoje.**

Ch: Widiechom swiet istinnyj, prijachom Ducha niebiesnaho, obretochom wieru istinnuju, nierazdzielnej Troice poktania-jemsia: ta bo nas spasta jest'.

**B: Zbaw, Boże, Lud Twój, i po-
błogostaw dziedzictwo Twoje.**

Ch: Widzieliśmy światłość prawdziwą, przyjęliśmy Ducha z niebios, znaleźliśmy wiarę prawdziwą, kłaniamy się niepodzielnej Trójcy, albowiem Ona nas zbawiła.

Następnie Kapłan bierze Święty Diskos i stawia na głowie diakona, który przyjmuje go z pobożnością, odchodzi do Ofiarnika i stawia go na nim. Kapłan zaś bierze Święty Kielich, zwraca się ku Świętej Bramie, patrząc na lud, i mówi cicho:

K: Błahostowien Boh nasz...

K: Błogostawiony Bóg nasz...

A następnie błogosławiąc Lud kończy donośnie:

**K: ...wsiehda, nynie i prisno
i wo wieki wieków.**

**K: ...w każdym czasie, teraz
i zawsze, i na wieki wieków.**

Ch: Amień. Da ispotniatsia usta nasza chwalenija Twojeho, Hospodi, jako da pojem stawu

Ch: Amen. Niech się napetnią usta nasze wielbieniem Ciebie, Panie, abyśmy śpiewali chwałę

Twoju, jako spodobit' jesi nas
pricziasitisia swiatym Twoim,
Bozestwiennym, biezsmiertnym
i zywotworaszczim tajnam: so-
bludi nas wo Twojej swiatyni,
wies' dień poucziatisia prawdie
Twojej. Allitua, allitua, allitua.

Twoją. Pozwoliteś nam bowiem
uczestniczyć w Twoich świę-
tych, Bożych, nieśmiertelnych
i życiodajnych Tajemnicach.
Zachowaj nas w Twojej święto-
ści, abyśmy w ciągu całego dnia
uczylili się Twojej sprawiedliwo-
ści. Alleluja, Alleluja, Alleluja.

ZAKOŃCZENIE LITURGII

*Diakon powraca przed Święte Wrota i następuje dialog ku zakończeniu
Świętej Liturgii.*

STOIMY

D: Prosti, priimsze Bozestwien-
nych, swiatych, preczystych,
bezsmiertnych, niebiesnych iży-
wotworaszczich, strasznych
Christowych Tain, dostojno bla-
hodarim Hospoda.

Ch: Hospodi, pomituj.

D: Zastupi, spasi, pomituj i so-
chrani nas, Boże, Twojemu bla-
hodatiju.

Ch: Hospodi, pomituj.

D: Dien' wies' sowierszen, swiat,
miren i biezhrzeszen isprosiwsze,
sami siebie i druh druha i wies'
zywot nasz Christu Bohu pre-
dadim.

Ch: Tiebie, Hospodi.

D: Stańmy prosto! Przyjąwszy
Boże, święte, przeczyste, nie-
śmiertelne, niebieskie, życiodaj-
ne i budzące bojaźń Tajemnice
Chrystusa, godnie podziękujmy
Panu.

Ch: Panie, zmituj się.

D: Wspomóż, zbaw, zmituj się
i ochroń nas, Boże, łaską Twoją.

Ch: Panie, zmituj się.

D: Prosząc o cały ten dzień do-
skonaty, święty, spokojny i bez-
grzeszny, sami siebie, wszyscy
siebie nawzajem i całe życie na-
sze Chrystusowi Bogu oddajmy.

Ch: Tobie, Panie.

K: Jako Ty jesi oswiaszczenie nasze, i Ciebie stawu wossyłam Otcu i Synu i Swiatomu Duchu, nynie i prisno i wo wieki wiekow.

Ch: Amiin.

K: S mirom izydiem.

Ch: O imieni Hospodni.

D: Hospodu pomolimsia.

Ch: Hospodi, pomituj.

K: Albowiem Ty jesteś uświęceniem naszym, i Tobie chwale oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków

Ch: Amen.

K: Wyjdźmy w pokoju.

Ch: W Imię Pańskie.

D: Do Pana módlmy się!

Ch: Panie zmituj się!

*Najmłodszy z kapłanów schodzi przed ambonę
i modli się razem z Wiernymi:*

K: Błahostowlajaj błahostowiaszczija Tia, Hospodi, i oswiaszczajaj na Tia upowajuszczija, spasi ludi Twoja i błahostowi dostojanije Twoje; ispotnienije Cerkwie Twojeja sochrani, oswiati lubiaszczija błaholepije domu Twojeho: Ty tiech wosprostawi Bożestwiennoju Twojeju siłoju, i nie ostawi nas, upowajuszczich na Tia. Mir mirowi Twojemu daruj, Cerkwam Twoim, swiaszczenikom, bohochranimiej stranie naszej, prederżaszczim wlastiem i wsiem ludiem Twoim. Jako wsiakoje dajanije błaho, i wsiak dar sowierszen swysze jest', schodijaj ot Ciebie, Otcu swietow; i Ciebie stawu, i błahodarenije, i poktonienije wo-

K: Panie, błogostawiający tym, którzy Ciebie błogostawiają, i uświęcający tych, którzy Tobie zaufali, zbaw Twój lud i pobłogostaw Twoje dziedzictwo. Strzeż petni Twego Kościoła i uświęć mitujących wspaniałość Twego domu. Otocz ich chwałą poprzez Boską Twą moc i nie opuszczaj nas, pokładających w Tobie nadzieję. Daj pokój Twemu światu, Twoim Kościołom, kapłanom i całemu ludowi Twemu. Albowiem wszelka łaska i wszelki dar doskonały zstępuje z góry od Ciebie, Ojca Światłości, i Tobie chwale, dziękczynienie i pokłon oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

ssyłam, Otcu i Synu i Swiatomu Duchu, nynie i prisno i wo wieki wiekow.

Ch: Amin. Budi imia Hospodnie błahostowieno ot nynie i do wieka (3x).

Ch: Amen. Niech imię Pańskie będzie błogostawione, teraz i na wieki (3x).

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO KOŃCOWE I ROZESŁANIE

STOIMY

M: Błahostowienije Hospodnie na was, Toho błahodatiju i czietowiekolubijem, wsiehda, nynie i prisno i wo wieki wiekow.

Ch: Amiń.

M: Sława Tiebie, Christie Boże, upowanije nasze, sława Tiebie.

Ch: Sława Otcu i Synu i Swiatomu Duchu, i nynie i prisno i wo wieki wiekow, amiń. Hospodi, pomituj (3x). Błazenniejszuj Władyko Błahostowi.

M: Iże na Hore Faworstiej preobraziwysia wo sławie pred swiatymi swoimi Uczenniki i Apostoty Christos, istinnyj Boh nasz, molitwami preczystyja Swojeja Matiete, (...) iże wo swiatych otca naszego Ianna, archijepiskopa Konstantinopolskaho, Złatoustaho.

M: Błogostawieństwo Pańskie niech zstąpi na was przez Jego łaskę i przyjaźń do człowieka, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Ch: Amen.

M: Sława Tiebie, Christie Boże, upowanije nasze, sława Tiebie.

Ch: Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen. Panie zmituj się (3x), Wielce Błogostawiony Władyko pobłogostaw!

M: Który na Górze Tabor przemienił się w chwale, przed świętymi swoimi Uczniami i Apostołami Chrystus, prawdziwy Bóg nasz, dla modlitw przeczystej swej Matki, świętego Ojca naszego Jana Chryzostoma, arcybiskupa Konstantynopola, (w tym miejscu

Świątych i prawiednych boho-
otiec Ioakima i Anny i wsiech
świątych, pomitujet i spasiet
nas, jako błaż i czielowiekolu-
biec.

wspominani święci, których
przypada dzień pamięci; świę-
ci otaczani szczególnym kul-
tem; święci i patroni w Polskie-
go Autokefalicznego Kościoła
Prawosławnego), i wszystkich
świętych, zmiłuje się nad nami
i zbawi nas, bo jest Dobrym
i Miłującym człowieka.

Ch: Amiń. Is polla eti, Despota!

Ch: Amen. Długich lat, Władyko!

